

کشور

کتابخانه

سازمان زمین شناسی

کشور
معدنی
اكتشافات
و
تناسی
سازمان زمین
تناسی و اکتشافات معدنی کشور
سازمان زمین تناسی و اکتشافات معدنی کشور

این گزارش طبق کد شماره ۱۴۰۱/۱۷ گ/۲۹۲۱-۷۱۴-۹۸ از شورای ارزیابی انتشارات سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور مجوز چاپ دریافت کرده است.



وزارت صنعت، معدن و تجارت

مرکز پژوهشهای کاربردی سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور



وزارت صنعت، معدن و تجارت
سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور

اولویت‌بندی زیر حوضه‌های آبگیر استان البرز از دیدگاه تولید سیلاب بر اساس ویژگی‌های فیزیوگرافی آنها

مجری پروژه:

مرتضی شیخ

مجری فنی:

امیر مهیار اژدرپور

تهیه کنندگان:

سیده فاطمه کلانتریان، شهرزاد ابوتراب، زهرا شریفی

زمستان ۱۴۰۰

فهرست مطالب

- ۱-۱- مقدمه ۱
- ۲-۱- تعریف سیلاب ۲
- ۱-۲-۱- انواع سیلاب ۲
- ۲-۲-۱- علل وقوع سیلاب ۲
- ۳-۱- مخاطره سیلاب در جهان ۴
- ۴-۱- مخاطره سیلاب در ایران ۵
- ۱-۴-۱- مرگبارترین سیلاب های ایران ۶
- ۲-۴-۱- سیلاب های استان البرز ۱۳
- ۱-۲- مقدمه ۱۵
- ۲-۲- بررسی و شناسایی وضعیت سیل خیزی استان البرز از دیدگاه زمین شناسی ۱۵
- ۱-۲-۲- فرسایش پذیری ۱۸
- ۲-۲-۲- نفوذپذیری ۲۰
- ۳-۲-۲- شیب توپوگرافی ۲۲
- ۱-۳- مقدمه ۲۷
- ۲-۳- بررسی فیزیوگرافی حوضه های کوچک و پرخطر در استان البرز ۲۷
- ۳-۳- زیرحوضه های حوضه آبریز هشتگرد ۳۱
- ۱-۳-۳- زیرحوضه آبریز فشند ۳۳
- ۲-۳-۳- زیرحوضه شهرک هیو ۳۴
- ۳-۳-۳- زیرحوضه شلمزار ۳۶
- ۴-۳-۳- زیر حوضه هشتگرد ۳۷
- ۵-۳-۳- زیرحوضه آبریز تالیان ۳۹
- ۶-۳-۳- زیرحوضه آجین دوجین ۴۰

- ۴۱-۷-۳-۳- زیر حوضه خور.....
- ۴۳-۸-۳-۳- زیر حوضه سرهه.....
- ۴۴-۹-۳-۳- زیر حوضه ولیان.....
- ۴۶-۱۰-۳-۳- زیر حوضه دروان.....
- ۴۷-۱۱-۳-۳- زیر حوضه سیبان دره.....
- ۴۹-۱۲-۳-۳- زیر حوضه آغشت.....
- ۵۰-۱۳-۳-۳- زیر حوضه سیستان.....

فهرست اشکال

- شکل ۱-۱- آمار مرگ و میر ناشی از مخاطره سیلاب در ایران..... ۷
- شکل ۲-۱- خسارات اقتصادی ناشی از مخاطره سیلاب در ۵ دهه اخیر در ایران..... ۷
- شکل ۳-۱- خسارات ناشی از سیلاب از سال ۱۳۳۱ تا ۱۳۷۰ اخیر در ایران (بررسی خسارت سیلاب، وزارت نیرو، ۱۳۹۵)..... ۸
- شکل ۴-۱- نقشه پراکندگی سیلاب در کشور (بررسی خسارت سیلاب، وزارت نیرو، ۱۳۹۵)..... ۱۲
- شکل ۵-۱- تعداد رخداد سیلاب در استانهای کشور از سال ۱۳۳۱ تا ۱۳۷۰ (بررسی خسارت سیلاب، وزارت نیرو، ۱۳۹۵)..... ۱۲
- شکل ۱-۲- نقشه زمین شناسی البرز با مقیاس ۱:۲۵۰۰۰۰..... ۱۶
- شکل ۲-۲- توسعه شهرسازی و تغییر کاربری در مخروط افکنه کرج در طول ۳۴ سال..... ۱۷
- شکل ۳-۲- احداث جاده آسفالتی در مسیر قدیمی رودخانه روستای نجم آباد..... ۱۷
- شکل ۴-۲- مسدود شدن مسیر عبور در مسیر رودخانه گته رود دروان-۱۳۹۸..... ۱۸
- شکل ۵-۲- نفوذپذیری واحدمین شناسی در حوضه فشد در هشتگرد..... ۱۸
- شکل ۷-۲- نقشه فرسایش پذیری استان البرز..... ۱۹
- شکل ۸-۲- نمودار مساحت رده های مختلف واحد های فرسایش پذیر در استان البرز..... ۲۰
- شکل ۹-۲- نقشه نفوذپذیری استان البرز..... ۲۱
- شکل ۱۰-۲- نقشه شیب استان البرز..... ۲۲
- شکل ۱۱-۲- نقشه سیل خیزی استان البرز از دیدگاه زمین شناسی و نمودار درصد مناطق درگیر با سیلاب در استان البرز... ۲۳
- شکل ۱۲-۲- تخیب کیفیت خاک بر اثر فرونشست در تنکمان از توابع نظرآباد استان البرز..... ۲۴

- شکل ۳-۱- زیر حوضه های رودخانه کرج و هشتگرد در استان البرز..... ۲۸
- شکل ۳-۲- خطر پذیری زیر حوضه های آبریز هشتگرد بر اساس زمان تمرکز..... ۳۲
- شکل ۳-۳- فیزیوگرافی زیرحوضه فشند..... ۳۴
- شکل ۳-۴- فیزیوگرافی زیرحوضه شهرک هیو..... ۳۵
- شکل ۳-۵- فیزیوگرافی زیرحوضه شلمزار..... ۳۶
- شکل ۳-۷- فیزیوگرافی زیرحوضه تالیان..... ۳۹
- شکل ۳-۸- فیزیوگرافی زیرحوضه آجین دوجین..... ۴۱
- شکل ۳-۹- فیزیوگرافی زیرحوضه خور..... ۴۲
- شکل ۳-۱۰- فیزیوگرافی زیرحوضه سرهه..... ۴۳
- شکل ۳-۱۱- فیزیوگرافی زیرحوضه ولیان..... ۴۵
- شکل ۳-۱۲- فیزیوگرافی زیرحوضه دوروان..... ۴۷
- شکل ۳-۱۳- فیزیوگرافی زیرحوضه سیان دره..... ۴۸
- شکل ۳-۱۴- فیزیوگرافی زیرحوضه آغشت..... ۴۹
- شکل ۳-۱۵- فیزیوگرافی زیرحوضه سیستان..... ۵۱

فهرست جداول

- جدول ۱-۱- فهرستی مختصر از مرگبارترین سیلاب های تاریخ بشریت..... ۵
- جدول ۱-۲- فهرست مرگبارترین سیلاب های تاریخ ایران (سیلاب های تاریخی کشور)..... ۱۱
- جدول ۲-۱- دسته بندی واحدهای فرسایش پذیر در استان البرز بر اساس ویژگی های زمین شناسی و اقلیمی..... ۱۹
- جدول ۳-۱- پارامترهای کلی فیزیوگرافی جزئیات مربوط به زیر حوضه ها..... ۳۲

۱-۱- مقدمه

سیل موضوع مطالعات مختلف در حوزه آب‌شناسی بوده و در کشاورزی، مهندسی عمران و بهداشت عمومی دارای اهمیت کلیدی است. تاثیرات بشر بر محیط زیست، مانند تغییر کاربری زمین از طریق جنگل‌زدایی و از بین بردن تالاب‌ها، تغییر مسیر آبراهه‌ها با ساختن دیواره‌های حایل خاکی یا بتنی و مشکلات اساسی‌تر مانند تغییر اقلیم و افزایش سطح آب دریاها، اغلب سبب افزایش شدت و دفعات وقوع سیل می‌گردد.

سیلاب‌ها اغلب سبب وارد آمدن آسیب به خانه‌ها و فعالیت‌های تجاری واقع شده در حریم طبیعی رودخانه‌ها می‌شوند. مردم اغلب به دلیل وجود زمین‌های هموار و حاصلخیز و سهولت رفت و آمد از طریق رودخانه، به طور سنتی در کنار رودها ساکن می‌شوند.

براساس گزارش بانک جهانی در ۴۰ سال آینده، میانگین دما بین یک تا سه درجه سانتی‌گراد در مناطق شهری خاورمیانه افزایش خواهد یافت و وقوع سیلاب در مناطق ساحلی این منطقه تشدید خواهد شد. متأسفانه جنگل‌های حرا و آبسنگ‌های مرجانی خلیج فارس که همچون سدی در برابر سیلاب‌ها عمل می‌کنند در دهه‌های اخیر به طور گسترده‌ای از بین رفته‌اند. بر اساس گزارش مؤسسه دیده بان جهان، تاکنون نزدیک به ۶۰ درصد مرجان‌های خلیج فارس از بین رفته است (وب سایت وب سایت مرکز توسعه فناوری آب).

مساحت جنگل‌های مانگرو خلیج فارس که اغلب در سواحل جنوبی ایران است در یک قرن اخیر به دلیل توسعه بی‌ضابطه صنایع و ساخت و سازهای ساحلی و فعالیت‌های نفتی دستخوش تغییرات بزرگی شده که عمدتاً کاهش گستره پوششی این جنگل‌ها را در پی داشته است. در نتیجه ضریب سیل‌پذیری سواحل خلیج فارس افزایش یافته است. علاوه بر این، ایجاد یک جزیره حرارتی در منطقه که ناشی از کمبود آب، وزش بادهای گرم و افت کیفیت هواست بر بهداشت و سلامت عمومی و رفاه اجتماعی هم تأثیرگذار خواهد بود و شرایط زندگی را برای ساکنان این منطقه دشوار خواهد کرد.

بر اساس آمار سازمان ملل از سال ۱۹۶۷ تا ۱۹۹۱ (۲۵ سال)، ۱۳۵۸ سیل در جهان رخ داده است که ۱۳/۵ درصد از کل حوادث دنیا را شامل می‌شود. بر اساس آمار موجود تعداد کشته شدگان ۳۰۵،۰۰۰، مجروحین بیش از ۲۶۶،۰۰۰ نفر و آسیب دیدگان ناشی از سیلاب در دنیا بالغ بر ۱/۰۶ میلیارد نفر می‌باشد و بطور کلی از هر ۵ نفر یک نفر از سیل آسیب دیده است. در سال‌های ۱۹۷۵ تا ۲۰۰۰ بیش از ۱۷۰ هزار نفر بوسیله سیلاب در دنیا کشته شده‌اند که این افراد کشته شده در همه‌ی جهان وجود دارند و بیشترین آمار کشته شدگان سیلاب مربوط به آمریکای جنوبی، آسیای جنوبی و شرقی می‌باشد و آفریقای مرکزی، ژاپن و اروپای غربی در کل کمتر از ۶٪ از مرگ و میر را به خود اختصاص می‌دهد (وب سایت مرکز توسعه فناوری آب).

۲-۱- تعریف سیلاب

در خلال یا پس از یک بارندگی شدید و ممتد یا آب شدن بر فها و تکه یخ های بزرگ و یا طغیان رودخانه ها مقدار دبی رودخانه به سرعت افزایش یافته و مقدار آب جاری در حوضه از ظرفیت نگهداری آب در یک آبخیز تجاوز می نماید و در نتیجه آب از بستر عادی خود به صورت رواناب سرریز کرده و به مناطق پایاب انتقال می یابد و زمین های پست و مناطق اطراف را در بر می گیرد که به این جریان عظیم سیل گفته می شود (وب سایت علوم جغرافیایی ایران ژئومورفولوژی).

۱-۲-۱- انواع سیلاب

سیلاب انواع مختلفی دارد: نوع اول سیلاب ناشی از رواناب های سطحی است که این نوع سیلاب ها اغلب اوقات غیر قابل پیش بینی هستند و آنچه در اینجا مهم است حجم آب سطحی است. البته سطح آب زیرزمینی تاثیر زیادی دارد، تراز آب زیرزمینی بالا منجر به تشدید این نوع سیلاب خواهد شد.

سیلاب برق آسا، سیلاب هایی هستند که پس از بارش شدید در مدت زمان کوتاهی ایجاد می شوند و با شدت و ضخامت کم در سطح جاری می شوند و همه چیز ها را در سر راه خود آسیب میزنند.

در جاهایی که به هر دلیلی مسیر عبور آب مسدود شود و امکان جریان عبور آب وجود نداشته باشد این جریان ها بصورت جریان برگشتی پس از بارش شدید تبدیل به سیلاب می شود.

سیلاب جذر و مدی، در زمان های خاصی از سال بخاطر نیروی جاذبه ماه در خط ساحلی امواج بلندی ایجاد می شود و سیلاب ایجاد می شود.

سیلاب های رودخانه ای، در شرایط بارش های پایدار که ممکن است شدید باشد، پس از بالا آمدن سطح آب در کانال رودخانه بصورت سیلابی جاری شده و در نتیجه سیلاب رخ می دهد.

یک نوع دیگر از سیلاب که به سیلاب های آب زیرزمینی معروف است عبارت است از سیلابی شدن منابع آب زیرزمینی در یک دوره طولانی فصل تر که سطح آب زیرزمینی به شدت بالا می آید (نشریه ترویجی ۳۷).

۱-۲-۲- علل وقوع سیل

عوامل متعددی در بروز سیل دخالت دارند که مهمترین آن در زیر ارائه شده است:

۱- تجاوز به بستر رودخانه ها

معمولاً بستر رودخانه تحت تاثیر عوامل متعددی همواره از نظر ابعاد، شکل و الگو در تغییر و تحول است. ویژگی های جریان از نظر میزان دبی، تداوم و شدت تغییرات آن از عوامل مهم در شکل دادن بستر رودخانه می باشد. رودخانه هایی که متاثر از رژیم سیلابی شدید و با تغییرپذیری زیاد همراهند، شرایط متفاوتی نسبت به رودخانه های با رژیم یکنواخت دارند. رودخانه های فصلی و سیلابی حساسیت بیشتری به تغییر و تحول دارند. در اثر وقوع سیلاب های بزرگ و استثنایی، مقطع رودخانه به شدت عریض و احتمالاً عمیق می گردد ولی متعاقب آن با سیلاب های کوچکتر به تدریج در اثر رسوبگذاری متناوب، عرض بستر محدود می گردد. عدم توجه به روند تغییرات فوق الذکر و فراوانی وقوع سیلاب های با تناوب مختلف و دبی های متفاوت که نیاز به ابعاد مناسبی از بستر برای عبور دارند، در بسیاری از موارد سیلاب های شدیدی را باعث گردیده اند. افزون بر عدم رعایت حریم رودخانه ها و سیلاب ها، نوع کاربری اراضی حاشیه رودخانه که حتی خارج از محدوده حریم قانونی هستند در تشدید سیلاب موثر می باشند (Chow et al, 1988).

۲- گاهی بارندگی های خارج از فصل (مانند بارندگی تابستانی) باعث سیل می شوند. در تابستان رودخانه ها به علت های گوناگون مانند ذوب برف ها و غیره پر آب هستند و دیگر اینکه به علت گرم بودن خاک و اختفای هوای گرم مرطوب در حفره های خاک، باران شدید تابستانی که به صورت رگباری است ایجاد می شود که این باران نمی تواند در روزنه خاک نفوذ کند و ناچاراً جاری می شود و سیل و طغیان را به وجود می آورد.

۳- نبود یا کمبود پوشش گیاهی: از بین بردن پوشش گیاهی منطقه در اثر عدم تعادل بین داشت و برداشت مراتع و تخریب جنگل ها که باعث کم شدن فرصت کافی برای نفوذ آب به اعماق خاک می شود و در نتیجه باعث از هم پاشیدن خاک به ویژه در مناطق پر شیب شده و موجب شسته شدن سریع خاک های منطقه و ایجاد رواناب های شدید و گل آلود و در نهایت سیل می شود.

۴- بالا آمدن سطح آب های زیرزمینی ناشی از نفوذ مقادیر زیادی آب به آبخوان ها به ویژه آبخوان های نسبتاً کم عمق و یا با قابلیت نفوذ پذیری کم.

۵- جنس خاک: هر چقدر کود حیوانی، مواد گیاهی و هوموس بیشتر باشد آب بیشتری در آن نفوذ می کند و هر چقدر رس بیشتر، آب کمتر نفوذ میکند، بنابراین در اراضی با خاک رسی و چسبنده و فقیر از لحاظ کود، پوشش گیاهی و هوموس به خصوص در مناطق شیبدار سیل ایجاد می گردد. قطره های باران بر اثر ضربه به خاک باعث به هم فشردن و چسبندگی لایه سطح رویی خاک شده و از قدرت جذب خاک و نفوذ آب در عمق می کاهد و به همین علت آب بارندگی در خاک نفوذ نکرده و جاری می شود و در همین حال شدت ضربات باران باعث حرکت دانه های خاک شده و این دانه ها را همراه خود به حرکت در می آورد و معلق شدن این ذرات خاک باعث زیاد شدن حجم آب جاری شده می گردد (Singh, 1996).

۶- ذوب سریع برف ها و یخ ها: برف ها در کوه ها در فصل بهار به تدریج ذوب شده و گاهی با بارندگی های شدید این فصل توأم شده و طغیان رودخانه ها را سبب شده و سیل را به وجود می آورد.

۷- شکسته شدن سدهای یخی: وقتی رودخانه ها مقدار زیادی یخ از مناطق کوهستانی می آورد پس از کاهش سرعت جریان یخ ها به هم پیوسته، اولین شبکه یخی را تشکیل می دهند و با پیوستن دیگر یخ ها به صورت دیوارهای در شکاف دره ها گیر کرده و سد یخی را به وجود می آورد.

شکسته شدن این دیواره بر اثر گرما و یا فشار باعث سرریز شدن آب جمع شده در پشت آن به مناطق زیر دست آن خواهد شد.

۸- زمین لغزش در حاشیه رودخانه ها، استخرها و مخازنی که نسبت به زمین های اطراف در ارتفاع بالاتری قرار دارند باعث جاری شدن آب آن ها به سمت مناطق پایین دست شده و آن ها را در بر می گیرد.

۹- تبدیل مراتع به اراضی کشاورزی، شخم زدن اراضی کشاورزی در جهت شیب که باعث عدم نفوذ آب به داخل خاک شده و سیل جاری می شود.

۱۰- بالا آمدن سطح آب دریا ها و دریاچه ها: در یک موج مدی توده عظیمی از آب دریا که گاه ۶ تا ۹ متر ارتفاع دارد. ناحیه گسترده ای از زمین ساحلی را که ممکن است حد آن به ۸۰ تا ۱۰۰ متر برسد را فرا می گیرد اغلب این امواج مد دریا در اثر زلزله های زیر دریا اتفاق می افتد، ولی گاهی به دنبال طوفان نیز حادث می شوند.

۱-۳- مخاطره سیلاب در جهان

آب، نیروی قدرتمندی است که توانایی محو کردن شهرها به کلی از روی نقشه ها را دارد، بنابراین می تواند بسیار خطرآفرین باشد. سیلاب ها نیز یکی از فاجعه بارترین بلایای طبیعی به شمار رفته و مخرب ترین سیلاب های تاریخ جهان زندگی میلیون ها نفر را تحت تاثیر خود قرار داده است. جدول (۱-۱) فهرستی مختصر از مرگبارترین سیلاب های تاریخ بشریت را نشان می دهد.

جدول ۱-۱- فهرستی مختصر از مرگبارترین سیلاب های تاریخ بشریت

(USGS Flood Information <http://water.usgs.gov/osw/programs/floods.html>)

ردیف	نام سیل	سال وقوع سیل - میلادی	مرکز سیل	تلفات انسانی
۱	سیل چین	۱۹۳۱	چین	۱ میلیون و ۵۰۰ هزار کشته
۲	رود زرد	۱۸۸۷	چین	۹۰۰ هزار کشته
۳	رود زرد	۱۹۳۸	چین	۸۰۰ هزار کشته
۴	سد بنچیانو	۱۹۷۵	چین	۱۶۰ هزار کشته
۵	یانگ تسه	۱۹۳۵	چین	۱۵۰ هزار کشته
۶	سنت فلیکس	۱۵۳۰	هلند	۱۲۰ هزار کشته
۷	دلتای رود سرخ	۱۹۷۱	ویتنام	۱۰۰ هزار کشته
۸	یانگ تسه	۱۹۱۱	چین	۱۰۰ هزار کشته
۹	سنت لوسیا		هلند و آلمان	۸۰ هزار کشته
۱۰	دریای شمال		هلند	۶۰ هزار کشته
۱۱	شرق گواتمالا	۱۹۴۹	گواتمالا	۴۰ هزار کشته
۱۲	سنت مارسئوس		بریتانیا	۳۶ هزار کشته
۱۳	یانگ تسه	۱۹۵۴	چین	۳۳ هزار کشته
۱۴	بنگلادش	۱۹۷۴	بنگلادش و سایر کشورهای جنوب شرق آسیا	۳۰ هزار کشته
۱۵	سنت مارسئوس	۱۹۶۲	بریتانیا، هلند و آلمان	بیش از ۳ هزار نفر

۱-۴- مخاطره سیلاب در ایران

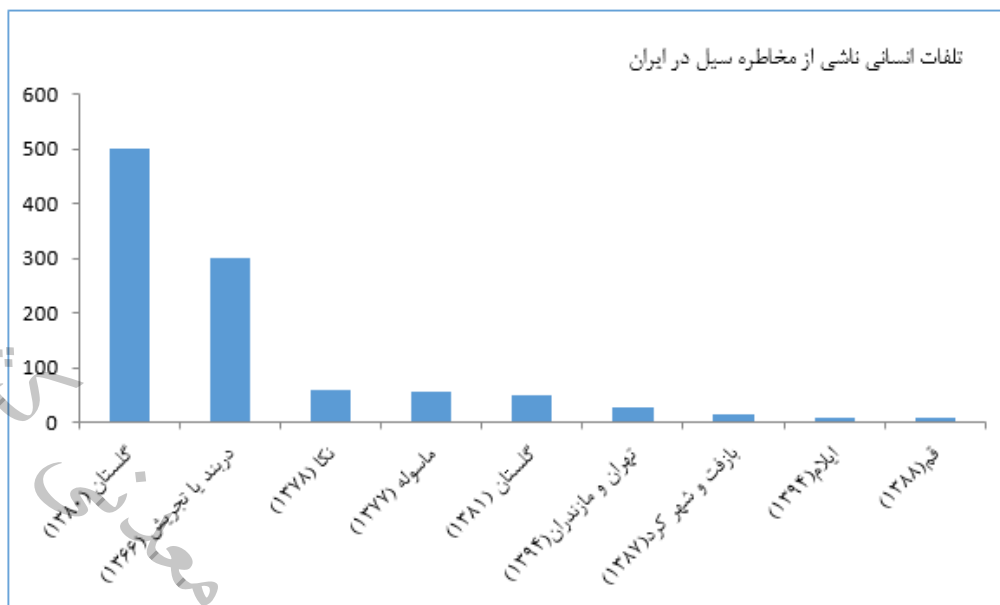
خسارت سیلاب در سطح ملی و بین‌المللی رو به افزایش است. میزان خسارت سیلاب در کشور ما رشد ۲۵۰ درصدی داشته و ۷۰ درصد اعتبارات سالانه ستاد حوادث غیرمترقبه را به خود اختصاص می دهد. طی ۵۰ سال گذشته ۲۴۰۰ مورد سیلاب سهمگین در کشور رخ داده که منجر به آب گرفتگی بیش از ۴۸۰ هزار دستگاه واحد مسکونی و بی خانمانی تعداد زیادی از مردم و خسارت‌های جدی مالی و جانی شده است. خسارت‌های مالی سیلاب در طی سال‌های ۱۳۷۰-۱۳۳۰ حدود ۷۳۱ میلیارد تومان برآورد شده است (<https://www.isna.ir>).

۱-۴-۱- مرگبارترین سیلاب های ایران

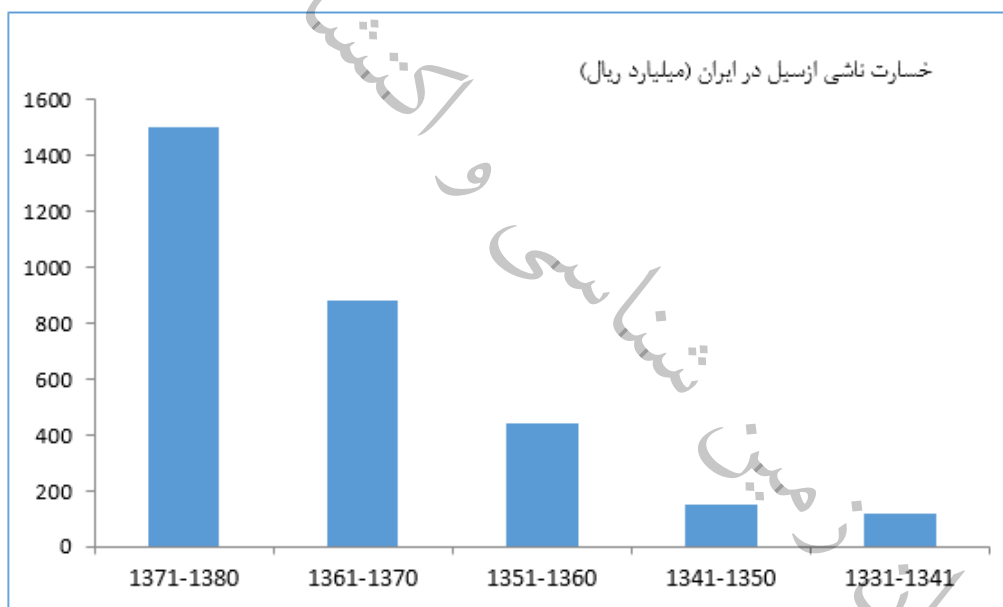
سیلاب اگرچه در زمره سوانح طبیعی دسته‌بندی می‌شود اما در ایران بیشتر سیلاب های رخ داده بیش از آن که منشأ آن طبیعی باشد، حاصل دخالت‌های بی رویه انسانی است که سیلاب ۱۳۸۸ قم تنها نمونه کوچکی از آن است چرا که بستر رودخانه خشکیده قمرود توسط شهرداری به پارکینگ تبدیل شد و نهایتاً وقتی بعد از چند سال کاهش بارندگی، باران شروع به باریدن نمود و در رودخانه جاری شد و به جای بستر شن و ماسه‌ای، به صدها نفر از مردم و خودروهای پارک شده برخورد کرد و همه را با خود برد. تخریب جنگل‌ها و مراتع، چرای بی‌رویه دام در بالادست سدها و مسدود کردن غالب رودخانه‌های کشور با دیواره‌های بتونی نیز از دیگر دلایل تشدید سیلاب در کشور است. بر اساس اعلام سازمان حفاظت محیط زیست، از ۴۲۱ مورد سیلاب اتفاق افتاده از سال ۱۳۳۰ تا ۱۳۸۰ نزدیک به ۷۴ درصد آن تنها مربوط به سال‌های ۱۳۶۰ تا ۱۳۸۰ می‌شود. یعنی در فاصله سال‌های ۶۰ تا ۸۰ میزان سیلاب ۲۰ برابر شده در حالی که تغییرات زیادی در بارندگی‌های منطقه جز چند مورد استثنایی وجود نداشته است. البته از این زمان به بعد نیز آمار دیگری ارائه نشده است. بر اساس داده‌های معاونت آبخیزداری سازمان جنگل‌ها و مراتع کشور، خسارات ناشی از سیلاب بالغ بر ۱۰۰۰۰ میلیارد ریال در سال است و از سال ۱۳۳۰ لغایت ۱۳۸۳ باعث کشته شدن ۱۱ هزار و ۷۳۹ نفر و مفقود الاثر شدن ۲۳۸۱ نفر دیگر شده است.

دو میلیون و ۳۰۰ هزار هکتار از مزارع کشور در همین بازه زمانی آسیب دیده و یک میلیون و ۵۸۰ هزار رأس دام تلف شده است. اما خسارات وارده به کشور از این سال به بعد، بعد از گذشت ۱۲ سال هنوز هم ارائه نشده است.

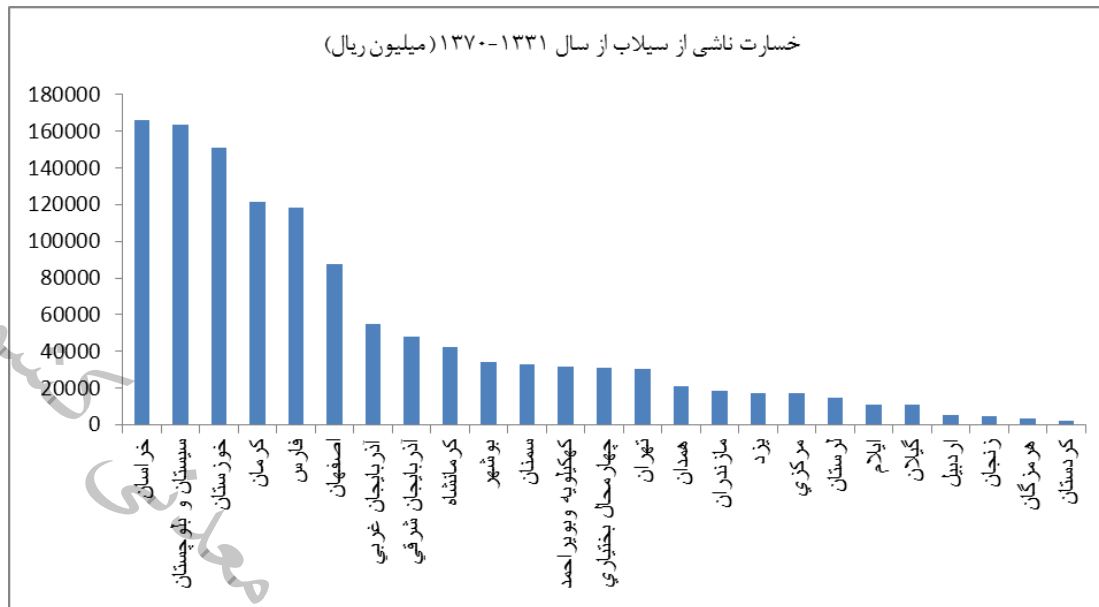
در هفته اول فروردین ۱۳۹۸، سازمان هواشناسی خبر از ورود سامانه بارشی متراکم در جنوب و غرب ایران داد. این سامانه بارشی در ۵ فروردین ماه، موجب ایجاد سیلاب و خسارت‌های جانی و مالی در ۲۵ استان ایران شد. این سیلاب‌ها در روز نخست، حداقل ۱۹ کشته در استان‌های مختلف کشور برجای گذاشت. سازمان هواشناسی ایران پیش‌بینی کرده بود که در ۴۸ ساعت نخست این بارش‌ها بر شدت بارندگی در مناطق جنوب و جنوب غرب ایران افزوده خواهد شد و در برخی مناطق میزان بارش به حدود ۴۰۰ میلیمتر خواهد رسید. موج دوم بارش‌ها در ۱۱ فروردین ۱۳۹۸ آغاز شد و شهرهای غربی و جنوبی کشور را دربرگرفت. پس از این بارش‌ها، هشدار سیلاب و آماده‌باش در ۲۳ استان ایران اعلام شد (شکل ۱-۱). مرگ و میر ناشی از مخاطره سیلاب در ایران (شکل ۱-۲) خسارات اقتصادی ناشی از مخاطره سیلاب در ۵ دهه اخیر در ایران و شکل (۱-۳) خسارات ناشی از سیلاب از سال ۱۳۳۱ تا ۱۳۷۰ اخیر در ایران را نشان می‌دهد (مشایخی، ۱۳۷۳).



شکل ۱-۱- آمار مرگ و میر ناشی از مخاطره سیل در ایران



شکل ۲-۱- خسارات اقتصادی ناشی از مخاطره سیلاب در ۵ دهه اخیر در ایران



شکل ۱-۳- خسارات ناشی از سیلاب از سال ۱۳۳۱ تا ۱۳۷۰ اخیر در ایران (بررسی خسارت سیلاب، وزارت نیرو، ۱۳۹۵)

سیلاب میدان تجریش در تهران

سیلاب میدان تجریش تهران در سال ۱۳۶۶، دومین سیلاب مخرب کشور از نظر تلفات انسانی می باشد. ۴ مرداد ۱۳۶۶ ساعت یک بعدازظهر، بر اثر بارش شدید باران و جاری شدن سیلاب در دره‌های دربند و گلابدره، در شمال تهران اتفاق افتاد. اما آنچه خسارات سیل را تشدید کرد شکسته شدن سد دیگری بود که روی رودخانه گلابدره ساخته شده بود. ناگهان حجم عظیمی از آب روانه میدان تجریش و خیابان شریعتی و مناطق اطراف شد. شدت رگبار باران به گونه‌ای بود که در مدت ۱۰۷ دقیقه ۲۸ میلیمتر بارش ثبت شد.

در مدت کوتاهی سیلاب عظیمی از رودخانه گلابدره به حرکت درآمد و در مسیر خود سد ساخته شده را تخریب و صدها تن، گل ولای و سنگ را در مسیر رودخانه گلابدره و جعفرآباد به سمت میدان تجریش به حرکت درآورد. سیلاب های نکا و ماسوله در دهه ۷۰، سیلاب کوهدشت لرستان، سیلاب قم و سیلاب بهشهر و سیلاب های سال گذشته تهران و ایلام از دیگر سیلاب های پر خسارت سه دهه گذشته کشور هستند که در نتیجه آن بیش از ۳۰۰ نفر دیگر کشته شدند. اگرچه هیچ یک از سیلاب های کشورمان هنوز هم با سیلاب های ویرانگر کشورهای همسایه و اطراف همچون سیلاب ۲۰۱۴ هند و پاکستان و سیلاب ۱۹۹۸ چین که منجر به کشته شدن بیش از ۴۰۰۰ نفر و وارد آمدن خسارت ۴۰ میلیارد دلاری به زیر ساخت های این کشور شد قابل مقایسه نیست، اما جلوی بسیاری از سیلاب های کشورمان را می توان با مدیریت بهتر منابع آب، جلوگیری از فرسایش خاک و عدم تعرض به حریم رودخانه ها گرفت تا هر ساله کشور مجبور به جبران خسارات ده ها میلیارد تومانی سیلاب نباشد (موسسه مطالعات و پژوهش های سیاسی).

سیلاب در استان گلستان

اگرچه هر ساله کشور شاهد وقوع سیلاب‌های متعددی است اما سیلاب ویرانگر گلستان در ۲۰ مرداد ۱۳۸۰ که منجر به کشته و مفقود الاثر شدن بیش از ۵۰۰ نفر از هموطنان شد هنوز هم، عنوان نخست فجایع سیلاب کشور را به خود اختصاص داده است. وسعت تخریبی این سیلاب که به گفته کارشناسان تماماً در اثر تخریب جنگل‌ها و مراتع در بالادست حوضه آبریز گرگان رود بود، حدود ۵۰۰۰ کیلومتر را در بر گرفت و طبق اعلام سازمان ملل در اوت سال ۲۰۰۱ سیلاب گلستان در این سال رتبه یک تلفات انسانی سیلاب در جهان را به خود اختصاص داد. در ۲۰ مرداد ۱۳۸۰ شکسته شدن سد شهید وفايي نیز مزید بر علت شد و حجم عظیمی از آب با سرعت قابل توجه در مسیر جاده گلستان، خودروهای در حال عبور و جنگل‌های بکر داخل پارک ملی گلستان را با خود برد. در اثر این سیلاب هزاران تن خاک جابه‌جا و مخزن سد گلستان پر شد. لاشه حیات وحش سیل زده و ده‌ها هزار دام کشته شده در سد و شیوع بیماری وبا در بین سیل زدگان عمق فاجعه را چندین برابر کرد.

اگرچه سیلاب گلستان بار دیگر در سال‌های ۱۳۸۱، ۱۳۸۲ و ۱۳۸۴ درست در زمان سالگرد سیلاب نخست تکرار و منجر به کشته شدن بیش از یکصد نفر دیگر شد اما با وجود تخریب چند باره جاده گلستان، باز هم این جاده در همان بستر سیل خیز رودخانه «دوغ» در داخل پارک ساخته شد تا بار دیگر این پرسش مطرح باشد که چرا با وجود احتمال وقوع باران سیلاب آسا و بیش از حد طبیعی باز هم جاده‌ها در کنار بستر رودخانه کشیده می‌شوند مجهز به سیل بند نیستند.

سیلاب در سیستان و بلوچستان

به دنبال بارندگی‌های شدیدی که از ۳۰ دی ۱۳۹۵ در مناطق جنوبی استان سیستان و بلوچستان در ایران آغاز شد، رودخانه‌های فصلی طغیان کردند و باعث بسته شدن ۱۵ راه اصلی و فرعی در این استان شدند. حدود ۳۰۰۰ خانه در مناطق ایرانشهر، سرباز، نیک‌شهر، کنارک و غیره آسیب دیدند. همچنین ۳ روستا به دلیل هم‌جواری با رودخانه کاملاً تخلیه شدند. به طور کلی ۱۶۷۰ چادر امدادی برای سیل‌زدگان برپا شد. طغیان رودخانه کاجو باعث شد تا دسترسی به ۸۰۰۰ تن از ساکنان روستاهای بخش سابورک غیرممکن شود. این بارندگی‌ها و سیلاب‌های شدید ۱ نفر کشته در پی داشت.

سیلاب در شمال غرب ایران

در روز جمعه ۲۵ فروردین ۱۳۹۶ در منطقه شمال غرب ایران سیلی بزرگ رخ داد. بر اساس اعلام سازمان هواشناسی بارش متوسط در حدود ۴۰ میلی‌متر بوده که طی ۱۵ سال قبل از آن بی‌سابقه گزارش شده بود. تعداد جان باختگان این حادثه ۴۸ نفر اعلام گردید و بیشترین تلفات و مفقودی‌های این سیلاب از شهرستان های عجب‌شیر و آذرشهر گزارش شده‌است.

سیلاب در شمال و شمال شرق ایران

از روز پنجشنبه ۱۹ مرداد ۱۳۹۶ در ۵ استان ایران سیلاب جاری گردید. بارش‌های شدید باران در استان های گلستان، گیلان، خراسان رضوی، خراسان شمالی و سمنان موجب جاری شدن سیلاب شد و بر اثر آن ۱۴ نفر جان خود را از دست دادند. یک نفر در استان خراسان شمالی، چهار نفر در استان گلستان و نه نفر در استان خراسان رضوی، ۴ نفر نیز در استان خراسان رضوی مفقود شده‌اند. در خراسان شمالی نیز یک نفر جان خود را از دست داد.

در روز جمعه ۱۳ مهر ۱۳۹۷ بار دیگر بارندگی شدید آغاز شد این بار در شهرهای استان های خراسان شمالی، مازندران، گلستان و گیلان سیلاب بزرگی جاری گردید. بارش‌های شدید موجب سیلاب شد که در اثر آن دست‌کم ۹ نفر جان خود را از دست دادند. بارندگی شدید و آبگرفتگی معابر و طغیان رودخانه‌ها تا سومین روز در گیلان ادامه داشت.

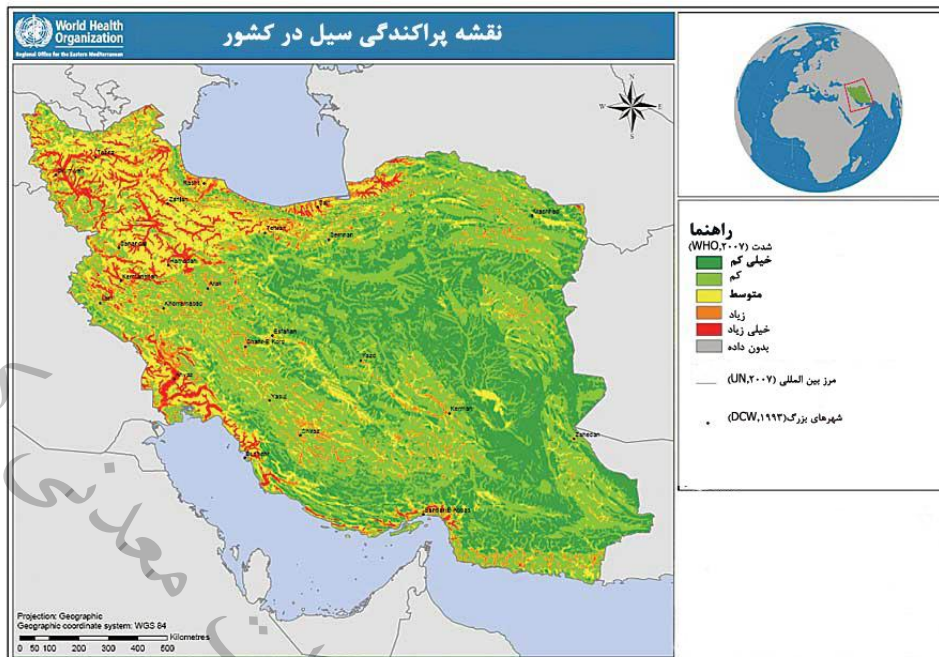
در اواخر اسفند ۱۳۹۷ و بهار سال ۱۳۹۸ یکبار دیگر شهرهای گنبد کاوس، گمیشان، بندر ترکمن و آق قلا که در مسیر رودخانه‌های قره سو و گرگان رود قرار داشتند؛ خسارت زیادی دیدند. علاوه بر آن شهرهای شرق مازندران و شهر شیراز در فارس خسارات شدید مالی و در مجموع ۳۹ نفر کشته داشتند.

در فروردین و اردیبهشت ۱۳۹۸ سه دوره بارندگی شدید پی‌درپی، موجب طغیان ۱۴۰ رودخانه کشور شده و از دوازده حوضه آبخیز رودهای ایران، سیلاب‌های گوناگون در ۷ حوضه (دریای کاسپین، خلیج فارس-دریای عمان، دریاچه ارومیه، اردستان-یزد-کرمان، صحرای قره قروم، هامون، و دریاچه نمک) مشاهده شده است. در اثر این طغیان ۷۸۸ نفر از هموطنان ما (تا شامگاه ۲۴ اردیبهشت ۹۸) کشته شده و بیش از ۲۰۰۰ شهر و روستای ایران آسیب دیده است. در این اتفاقات ۲۶ استان از ۳۱ استان ایران تحت تاثیر رخداد سیل قرار داشته، حدود ۱۶/۶ میلیون نفر به طور غیرمستقیم و حدود ۲/۵ میلیون نفر به طور مستقیم از سیلاب‌های مختلف آسیب دیده‌اند. ۱/۵ میلیارد دلار (حدود ۲۳ هزار میلیارد تومان) از این خسارت‌ها مربوط به خسارت‌های وارده به بخش کشاورزی کشور است. حوادث اقلیمی اخیر شامل رخداد حداقل ۱۵۰۰ لغزش در ابعاد مختلف را نیز موجب شد که البته این جنبه از حوادث رخ داده کمتر مورد توجه قرار گرفت (زارع، ۱۳۹۸). جدول ۱-۲ فهرست مرگبارترین سیل های

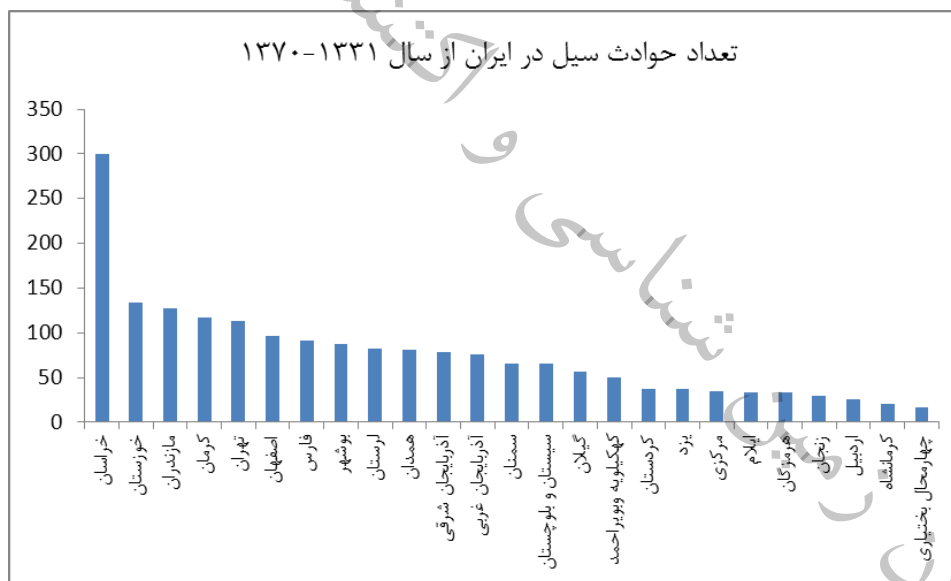
تاریخ ایران را نشان می‌دهد. همچنین اشکال ۱-۴ و ۱-۵ وضعیت سیلاب در ایران و فروانی رخداد سیل را نشان می‌دهد.

جدول ۱-۲- فهرست مرگبارترین سیلاب های تاریخ ایران (مشایخی، ۱۳۸۰)

ردیف	محل وقوع سیل	سال وقوع سیل	تلفات انسانی
۱	گلستان	۱۳۸۰	بیش از ۵۰۰ کشته
۲	در بند و میدان تجریش	۱۳۶۶	بیش از ۳۰۰ کشته
۳	نکا	۱۳۷۸	بیش از ۶۰ کشته
۴	ماسوله	۱۳۷۷	۵۷ کشته
۵	گلستان	۱۳۸۱	۵۰ کشته
۶	تهران و مازندران	۱۳۹۴	۲۸ کشته
۷	شهرکرد	۱۳۸۷	۱۴ کشته
۸	ایلام	۱۳۹۴	۸ کشته
۹	قم	۱۳۸۸	۷ کشته
۱۰	شمال غرب ایران	۱۳۹۶	۴۸ کشته
۱۱	گلستان، گیلان، خراسان رضوی، خراسان شمالی و سمنان	۱۳۹۶	۱۴ کشته
۱۲	گنبد کاوس، گمیشان، بندر ترکمن و آق قلا	۱۳۹۸	۳۹ کشته
۱۳	خراسان شمالی، مازندران، گلستان و گیلان	۱۳۹۷	۹ کشته



شکل ۱-۴- نقشه پراکندگی سیلاب در کشور (بررسی خسارت سیلاب، وزارت نیرو، ۱۳۹۵)



شکل ۱-۵- تعداد رخداد سیلاب در استان‌های کشور از سال ۱۳۳۱ تا ۱۳۷۰ (بررسی خسارت سیلاب، وزارت نیرو، ۱۳۹۵)

۱-۴-۲- سیلاب های استان البرز

استان البرز به لحاظ ژئومورفولوژیکی دارای دره‌های V شکل با دیواره‌های پرشیب است. ارتفاعات شمال دشت با شیب تند و دره‌های تنگ به اراضی مسطح دشت می‌رسد. بنابراین پس از بارش، آب در کمترین زمان تمرکز خود را به پایین دست می‌رساند و باعث به وجود آمدن سیلاب های ناگهانی خواهد شد. به دلیل تغییر الگوی بارش ها ، تعدد حوضه های گرد و کوچک و مستعد سیلاب و مسدود بودن مسیرهای جریان آب، پتانسیل سیل خیزی استان بالا است ، آمار و اطلاعات نشان می دهد که در دهه های گذشته شاهد سیلاب های مختلفی در استان بوده ، بنابراین آمادگی لازم جهت مواجهه با این خطر در شرایط فعلی لازم و ضروری است.

از جمله سیلاب های استان البرز، سیلاب ۲۲ تیر ۱۳۹۶ است که خسارت زیادی به روستاهای آغشت، باغبان کلاه، سیبان دره، سنج و تکیه وارد کرد. این سیلاب علاوه بر خسارت به سیستم گازرسانی و آب رسانی این روستاها، به باغات، پل و راه‌های چند روستای دیگر نیز آسیب رسانده است.

سیلاب ۲۸ تیر ۱۳۹۴ در روستای سیجان استان البرز، ۵ کشته و ۱۰ مصدوم بر جای گذاشت و در دامنه جنوبی رشته کوه البرز منجر به مهیب‌ترین سیلاب ناگهانی در حوضه آبخیز ارنگه در غرب استان البرز و منطقه کن در استان تهران شد. این رخداد شدید در طول یک ساعت، ۱۳/۴ میلی‌متر بارش برجای گذاشت. تلفات جانی این سیلاب ۸ نفر و خسارت ۱۰ تا ۹۰ درصدی ۵۰ خانه روستایی در حادثه سیل بوده است. سیلاب اردیبهشت ۱۳۹۹ طالقان به علت بارندگی ۲۴ ساعته به میزان میانگین ۶۵ میلی‌متر، منجر به آسیب‌ها و خساراتی به مناطق روستایی، جاده ها و پل‌های این شهرستان شد. این بارندگی منجر به طغیان رودخانه شاهرود طالقان شد که به دلیل عدم لایروبی رودخانه در سال‌های گذشته و پس زدن آب در خیلی از نقاط رودخانه، منجر به وارد شدن آب به مسیر پل‌ها شد که در نتیجه ی آن پلی در روستای جزن به صورت ۱۰۰ درصد تخریب و پل قدیمی شهرک طالقانی نیز به میزان ۵۰ درصد تخریب شد (پایگاه خبری سپیدار نیوز).

کشور

معدنی

فصل دوم

بررسی و شناسایی وضعیت سیل خیزی استان البرز از
دیدگاه زمین شناسی

سازمان زمین شناسی

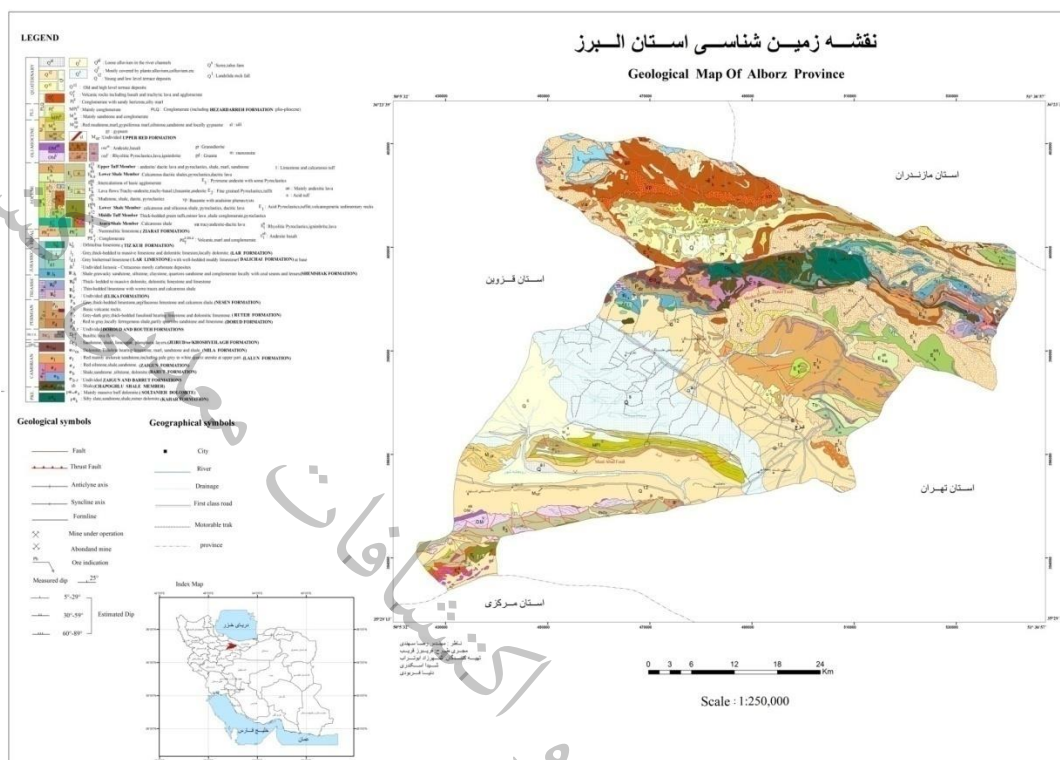
۲-۱- مقدمه

هر چند بارندگی و شدت آن یک فاکتور موثر بر ایجاد سیل در یک منطقه است اما خصوصیات زمین شناسی و ریخت شناسی واحدهای سنگی که رودخانه از آن عبور می کند، تاثیر بسیار زیادی بر فراهم شدن بستر لازم برای سیل خیزی یک رودخانه دارد. به همین دلیل از دیدگاه زمین شناسی سه فاکتور نفوذپذیری، فرسایش پذیری و شیب واحدهای سنگی در تخمین پتانسیل ذاتی زمین شناسی سیل، از اهمیت زیادی برخوردار است. بر این اساس، ارزیابی پتانسیل سیل خیزی استان البرز از دیدگاه زمین شناسی با دقت نقشه زمین شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ و مدل رقومی ارتفاعی ۹۰ متر مورد ارزیابی قرار گرفت. لازم به ذکر است بیان جهت ارائه لایه نفوذپذیری از تلفیق لایه های گسل، خطواره، کاربری اراضی، رودخانه، زهکشی و لایه واحد سنگی استفاده شد. نتیجه این مطالعات بصورت نقشه پتانسیل سیل ارائه شد که در مرحله دوم با استفاده از نرم افزار HEC زیرحوضه های رودخانه های کرج و هشتگرد تفکیک شد. در تفکیک این زیرحوضه ها نقشه پتانسیل نفوذ بعنوان پایه، مورد استفاده قرار گرفت. پس از تفکیک زیرحوضه های مختلف پارامترهای فیزیوگرافی مهم که منجر به تشدید پدیده سیلاب می شود، محاسبه شد. در نهایت با در نظر گرفتن نقشه پتانسیل نفوذ و پارامترهای فیزیوگرافی، حوضه های پرخطر و مستعد سیلاب در استان البرز ارائه گردید. در واقع پس از تهیه پتانسیل سیل خیزی البرز از دیدگاه زمین شناسی، مناطق پرخطر از نظر هیدرولوژی نیز مورد بررسی قرار گرفت تا زیرحوضه های مستعد سیلاب شناسایی شود. شناسایی زیرحوضه های پرخطر جهت ارائه راه کارهای مدیریتی در راستای مواجهه با سیلاب لازم و ضروری است.

۲-۲- بررسی و شناسایی وضعیت سیل خیزی استان البرز از دیدگاه زمین شناسی

یکی از باورهای رایج در ایجاد سیلاب در یک منطقه وجود رودخانه های بزرگ است. شرایط اقلیمی و تنوع اقلیمی استان البرز و سیلاب های ناگهانی (Flash Flood) باعث بروز خسارات ناشی از سیل در مسیل های خشک قدیمی می شود که در بیشتر مواقع غیرقابل انتظار و غافلگیرکننده است. سیلاب سال ۱۳۹۴ روستای سیجان در جاده چالوس نمونه بارزی از حوضه های پرخطر از دیدگاه زمین شناسی بود. طبق مطالعات مرکز پژوهش های کاربردی زمین شناسی، این حوضه در دسته پرخطر قرار گرفته است. بنابراین ارزیابی پتانسیل سیل خیزی از دیدگاه زمین شناسی و با توجه به ویژگی های ذاتی زمین اهمیت بسیار زیادی دارد. لایه های شیب، فرسایش پذیری و نفوذپذیری به عنوان عوامل موثر بر وقوع سیل از دیدگاه زمین شناسی به صورت جداگانه تهیه شد تا از تلفیق عوامل موثر بر سیلاب مناطق پرخطر شناسایی شود. جهت بررسی ویژگی های فرسایش پذیری و نفوذپذیری واحدهای سنگی، از نقشه ی زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ البرز استفاده شد (شکل ۲-۱). دقت لایه های تهیه شده جهت ارزیابی پتانسیل سیلاب به دقت داده های موجود وابسته است. نقشه ی زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ البرز از تلفیق نقشه های زمین

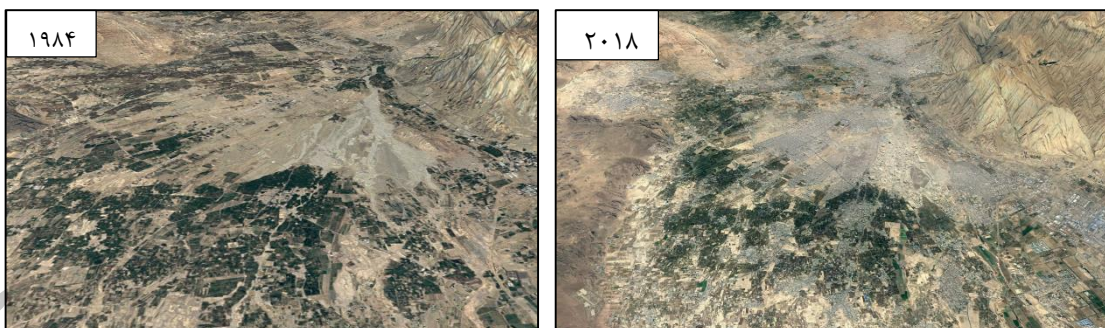
شناسی با دقت ۱:۱۰۰۰۰۰ تهیه شده است، بنابراین پتانسیل سیلاب البرز دارای دقت صد هزار است و برای مطالعات دقیق در صورت نیاز در مناطق پرخطر، نیازمند تهیه نقشه های بزرگ مقیاس است.



شکل ۲-۱- نقشه زمین شناسی البرز با مقیاس ۱:۲۵۰۰۰۰

به دلیل تنوع واحدهای سنگی، ویژگی های ژئومورفولوژی و اقلیمی حاکم در استان البرز، رخداد سیلاب در بخش های مختلف آن متفاوت است. واحدهای نفوذناپذیر و سخت، شامل: سازند کرج، دولومیت سلطانیه، آهک های کرتاسه در بخش های شمالی رودخانه کرج به همراه اقلیم معتدل و شرایط بارش بهینه، حجم قابل توجهی از آورد رودخانه به سمت جنوب استان را دارد. از طرف دیگر پراکندگی واحدهای مارنی و مستعد لغزش، واحدهای نرم فرسای زمین شناسی مانند ژئوپس ها و شیل ها، بصورت میان لایه ای باعث افزایش بار معلق رودخانه شده و در ایجاد سیلاب ها نقش موثری دارد.

مسدود شدن راه نفوذ آب در مخروط افکنه بزرگ رودخانه کرج در فاصله ۳۵ سال (شکل ۲-۲)، امکان پخش سیلاب را کم کرده است.



شکل ۲-۲- توسعه شهرسازی و تغییر کاربری در مخروط افکنه کرج در طول ۳۴ سال

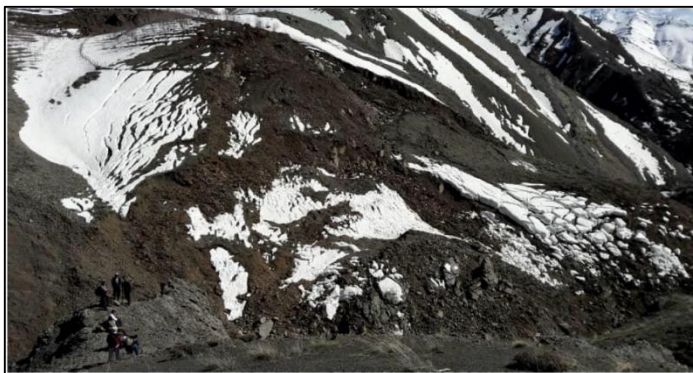
تراکم جمعیتی در این استان و نیاز به ساخت و ساز و خشکسالی های دو دهه اخیر منجر به مسدود شدن مسیر های قدیمی رودهای فصلی شده است. بسیاری از مسیرهای عبور آب بدون در نظر گرفتن کانال جایگزین مسدود شده است، بعنوان مثال تصویری از منطقه نجم آباد در استان البرز ارائه شده است.



شکل ۳-۲- احداث جاده آسفالتی در مسیر قدیمی رودخانه روستای نجم آباد

با چنین شرایط حاکم در استان البرز شناخت ویژگی های ذاتی زمین جهت مقابله با مخاطره سیل لازم و ضروری است. علاوه بر شناخت محدوده های پرخطر، یکی از کاربردی ترین مزایای مطالعات سیلاب از نظر زمین شناسی شناخت میزان نفوذ با استفاده از لایه زمین شناسی جهت انتخاب مناطق نفوذپذیر برای پخش سیلاب و شناخت محدوده های فرسایش پذیر جهت مقابله با سدهای ناشی از تجمع واحدهای نرم فرسای است. بعنوان مثال مهمترین عامل وقوع سیلاب در روستای دروان در سال ۱۳۹۹، لغزش یک واحد نرم فرسای و مسدود شدن مسیر

آب بود. سد ایجاد شده منجر به تجمع رواناب های سطحی شد (شکل ۲-۴) که به منطقه پایین دست خود آسیب زده است.



شکل ۲-۴- مسدود شدن مسیر عبور در مسیر رودخانه گته رود دروان-۱۳۹۸

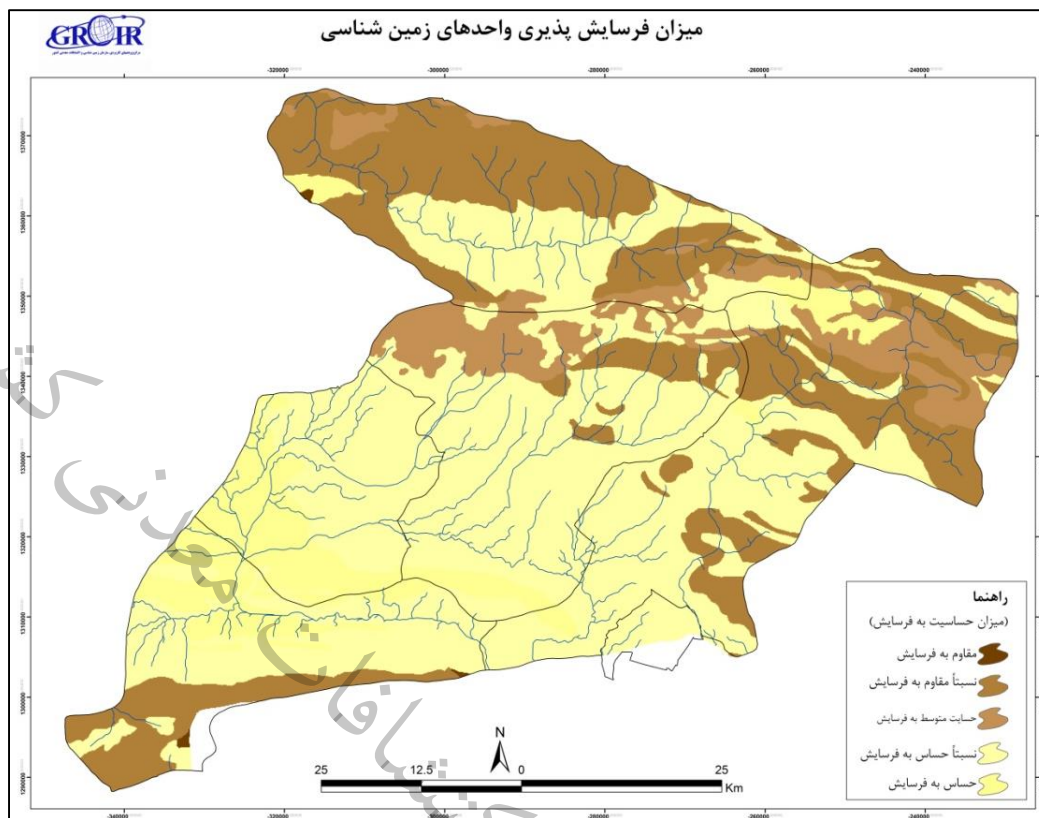
از دیگر لایه های موثر مورد استفاده در پتانسیل سیلاب، لایه نفوذ پذیری است که می تواند بعنوان یک شاخص جهت مدیریت سیلاب در استان البرز مورد استفاده قرار گیرد. بعنوان مثال در زیرحوضه فشنند که مشرف به ساختمان های مسکن مهر استان است، نفوذپذیری واحدها بسیار بالاست (شکل ۲-۵). بنابراین احداث یک حوضچه تغذیه مصنوعی در بالادست بجای کانال بتنی جهت هدایت آب، بسیار کم هزینه تر است.



شکل ۲-۵- نفوذپذیری واحدمین شناسی در حوضه فشنند در هشتگرد

۲-۲-۱- فرسایش پذیری

از آنجایی که آب ضمن حرکت، مواد و رسوبات سر راه خود را شستشو می دهد و باعث ایجاد ریزش و لغزش در دامنه ها می شود، بنابراین فرسایش پذیری واحدهای سنگی استان البرز مورد بررسی قرار گرفت و نتیجه به صورت نقشه فرسایش پذیری ارائه شده است. در تهیه این نقشه مولفه های زمینی و اقلیمی موثر بر فرسایش لحاظ و بر اساس آن به واحدهای سنگی رتبه داده شد (شکل ۲-۷). با توجه به جنس واحدهای زمین شناسی در استان البرز، فرسایش پذیری از بخش های شمالی و بالادست به سمت بخش های جنوبی افزایش پیدا می کند، بنابراین در مواقع سیلابی، بار معلق رودخانه افزایش یافته و خسارت های بسیار زیادی به پایین دست وارد می شود.



شکل ۲-۷ - نقشه فرسایش پذیری استان البرز

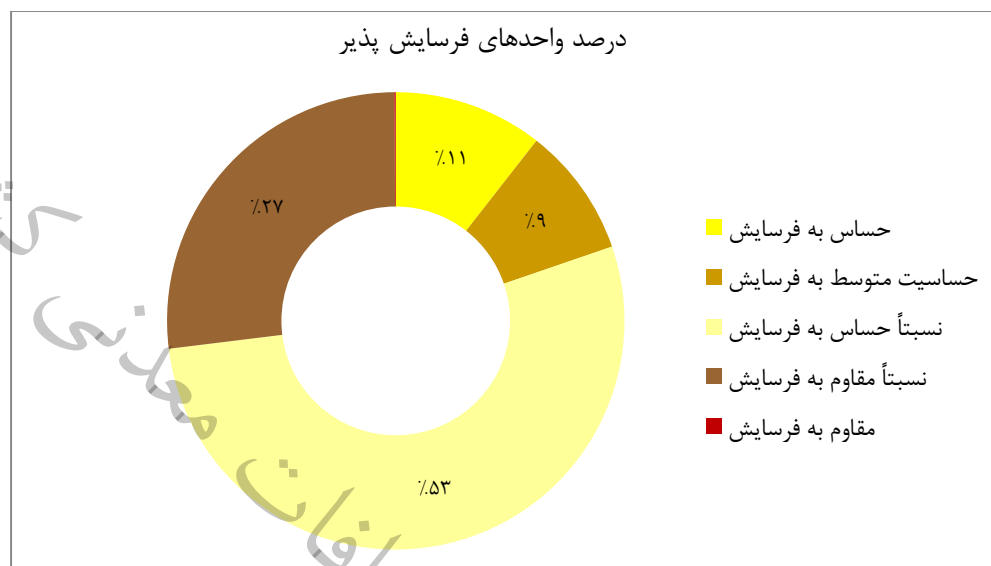
بر اساس نقشه تهیه شده اکثر واحدهای زمین شناسی در استان البرز نسبت به فرسایش مقاومت کمتری داشته و در صورت جاری شدن سیلاب بار بستر معلق زیادی به پایین دست رودخانه ها انتقال داده می شود.

از نظر فرسایش پذیری واحدهای زمین شناسی در پنج رده جداگانه تفکیک شده اند که مساحت و درصد هر یک از این دسته ها در جدول ۲-۱ و شکل ۲-۸ ارائه شده است.

جدول ۲-۱- دسته بندی واحدهای فرسایش پذیر در استان البرز بر اساس ویژگی های زمین شناسی و اقلیمی

درصد	مساحت	رده
۱۰,۵	۵۴۱	حساس به فرسایش
۹,۱	۴۷۰,۹۹	حساسیت متوسط به فرسایش
۵۳,۳۱	۲۷۳۳,۸	نسبتاً حساس به فرسایش
۲۶,۸۵	۱۳۷۶,۸۱	نسبتاً مقاوم به فرسایش

۰,۰۹	۴,۹۸	مقاوم به فرسایش
------	------	-----------------

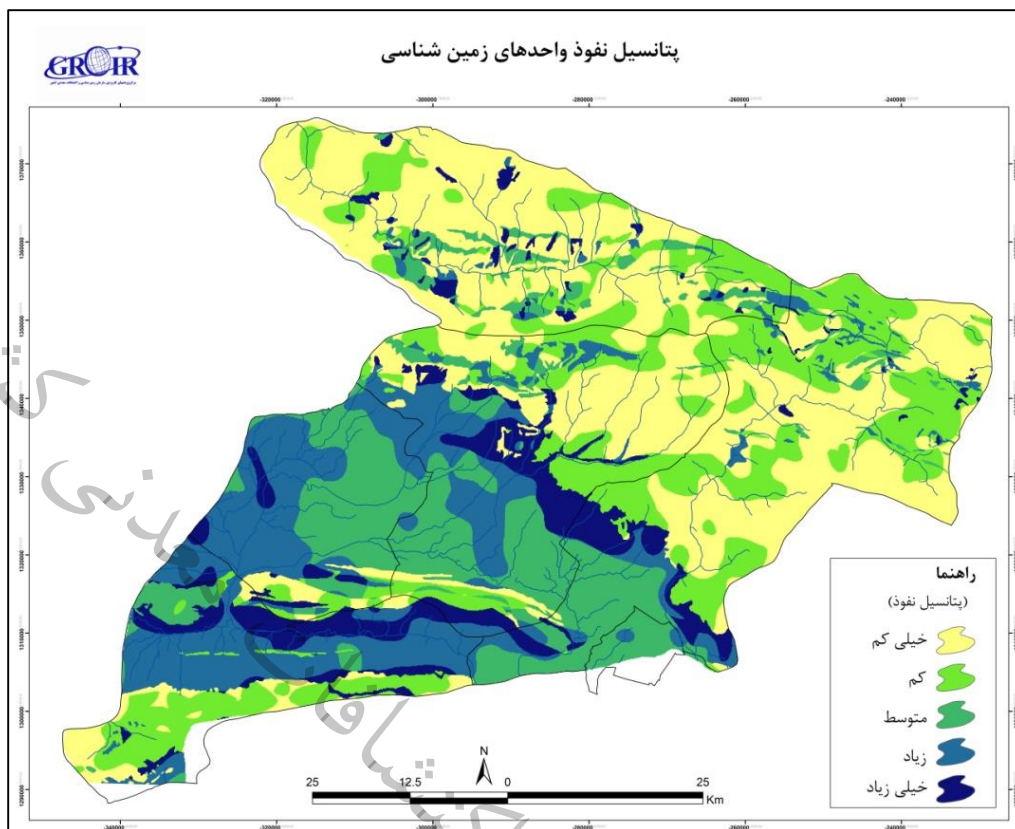


شکل ۲-۸- نمودار مساحت رده های مختلف واحدهای فرسایش پذیر در استان البرز

همانطور که از نقشه و نمودار مشخص است بیش از ۷۰ درصد واحدهای زمین شناسی استان البرز حساس به فرسایش است که این مشخصه در ارتفاعات منجر به تشدید سیلاب و دشت بعنوان یک ابزار مفید جهت کنترل آن است. هرچند گسترش واحدهای فرسایش پذیر در شمال استان کمتر است، ولی شرایط هیدرولوژی و رودخانه های کرج و طالقان خطر سیل خیزی را افزایش می دهد.

۲-۲-۲- نفوذپذیری

نفوذپذیری واحدهای سنگی نقش مستقیمی بر حجم رواناب تولید شده دارد. هرچه نفوذپذیری واحدهای سنگی بیشتر باشد، حجم رواناب تولید شده کمتر خواهد بود. به منظور تهیه نقشه پتانسیل نفوذ از دیدگاه زمین شناسی مجموعه عوامل موثر بر نفوذپذیری که ویژگی ذاتی سنگ ها است مورد استفاده قرار گرفت. مهمترین لایه های استفاده شده عبارتند از: آبراهه، گسل، شیب، جهت شیب، بارش، تقاطع گسل که تمامی لایه ها به صورت رستر با پیکسل سایز ۱۰۰ متر تهیه شده است. رسترهای تهیه شده بصورت فازی طبقه بندی شد. در نهایت این لایه ها با هم تلفیق و نقشه پتانسیل نفوذ به دست آمد. شکستگی های زیاد، شیب توپوگرافی کم و نفوذپذیری زیاد باعث کم شدن خطر سیلاب می شود. با لحاظ کردن معیارهای ذکر شده، قابلیت نفوذ پذیری زمین شناسی تهیه شد (شکل ۲-۹). بر اساس نقشه تهیه شده میزان نفوذپذیری از ارتفاعات به سمت دشت متغیر است ولی در مجموع نفوذپذیری به سمت دشت به دلیل گسترش واحدهای آبرفتی افزایش می یابد.



شکل ۲-۹- نقشه نفوذپذیری استان البرز

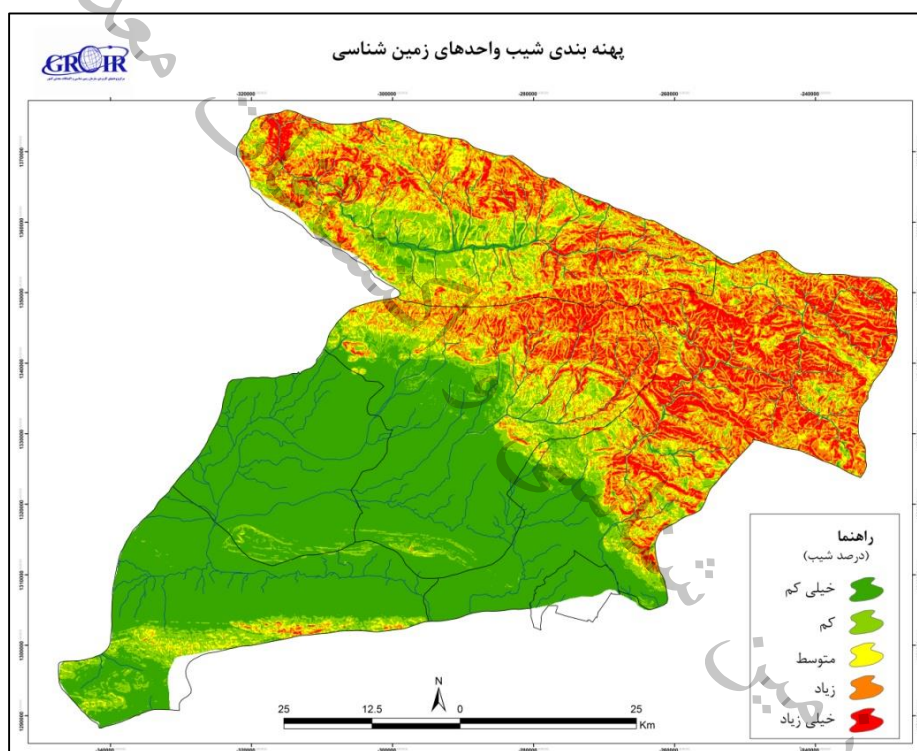
جدول ۲-۲- دسته بندی واحدهای نفوذپذیر در استان البرز بر اساس ویژگی های زمین شناسی

درصد	مساحت (km ²)	رده
۸/۷	۴۴۵	نفوذ پذیری خیلی زیاد
۱۷/۶	۸۹۹	نفوذ پذیری زیاد
۱۷/۲	۸۷۹	نفوذ پذیری متوسط
۲۲	۱۱۲۱	نفوذ پذیری کم
۳۴/۲	۱۷۴۶	نفوذ پذیری خیلی کم

بر اساس نقشه و جدول ارائه شده بیش از ۴۳/۵ درصد از وسعت استان البرز را واحدهای نفوذپذیر به خود اختصاص می دهد. نفوذپذیری بالای واحدها در بخش های مرکزی استان البرز یک ابزار مدیریتی خوب جهت اجرای طرح های تغذیه مصنوعی به سفره آب زیرزمینی و مدیریت سیلاب های شهری بشمار می آید.

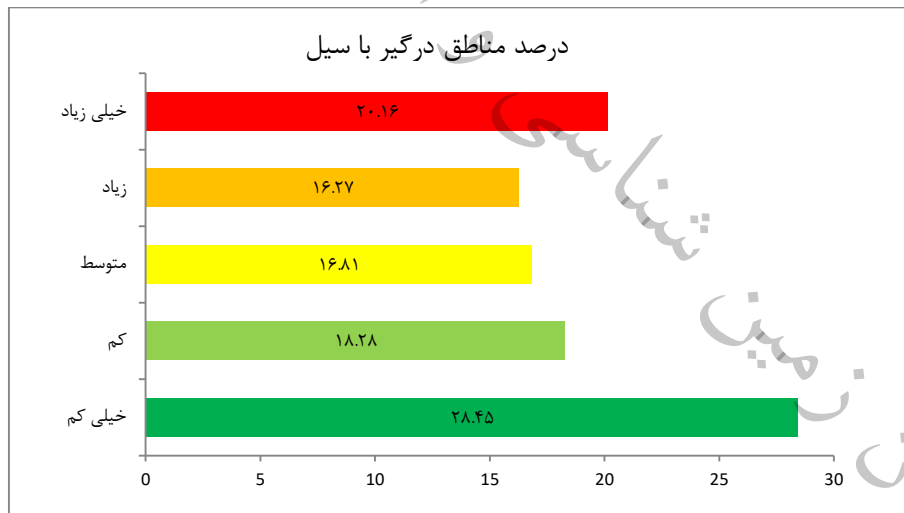
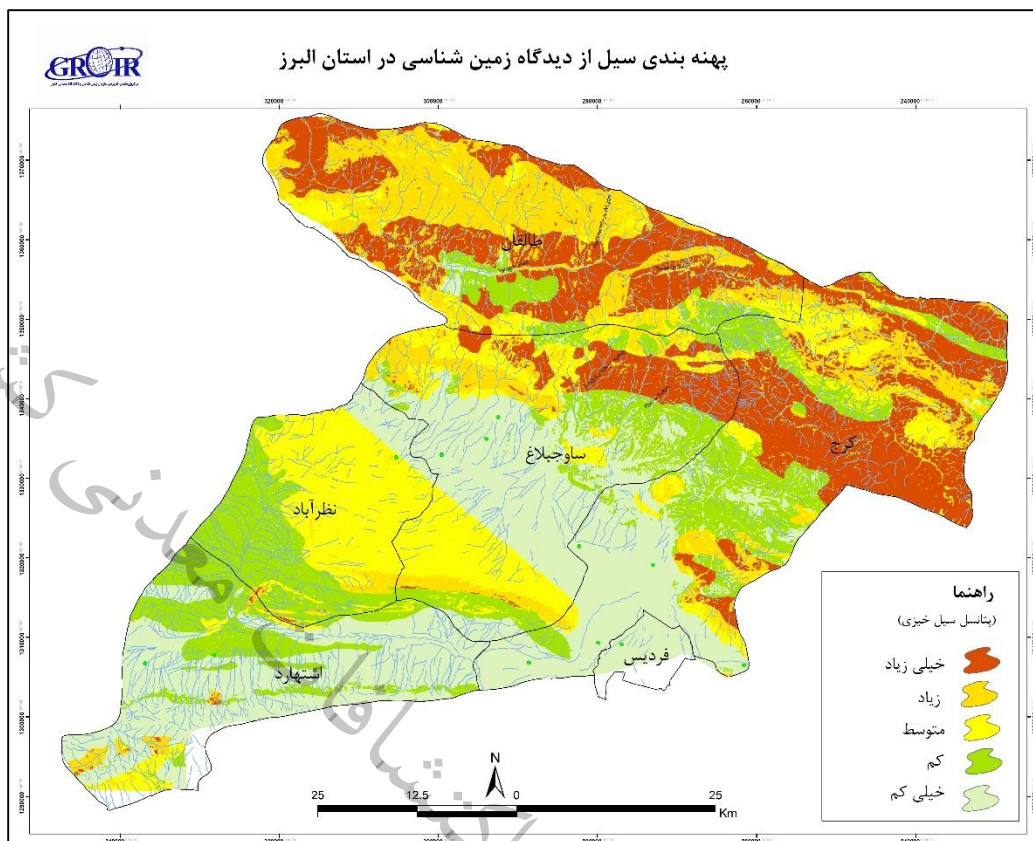
۲-۲-۳- شیب توپوگرافی

سومین فاکتور مهمی که بر سرعت بخشیدن به سیلاب تاثیر میگذارد شیب توپوگرافی است. شیب واحدهای سنگی که رودخانه کرج از آن عبور می کند زیاد است (شکل ۲-۹)، بنابراین در مواقع سیلابی در مدت زمان بسیار کم حجم زیادی از آب به دشت میرسد. شرایط توپوگرافی البرز به گونه ای است که در بخش شمالی استان واحدهای نفوذناپذیر با شیب بسیار تند می توانند شرایط را برای جاری شدن رواناب فراهم کنند.



شکل ۲-۱۰- نقشه شیب استان البرز

پس از آماده سازی سه لایه نفوذپذیری، فرسایش پذیری و شیب در استان البرز، لایه ها به روش فازی با هم تلفیق شد تا پتانسیل سیل خیزی البرز از دیدگاه زمین شناسی ارائه شود (شکل ۲-۱۰). پتانسیل سیل خیزی در استان البرز به پنج دسته خطر پذیری بسیار زیاد تا کم طبقه بندی شد.



شکل ۲-۱۱- نقشه سیل خیزی استان البرز از دیدگاه زمین شناسی و نمودار درصد مناطق درگیر با سیلاب در استان البرز

همانطور که در شکل (۲-۱۱) مشخص است بیش از ۵۰ درصد استان البرز در رده متوسط تا زیاد قرار دارد. در مجموع شرایط زمین شناسی و توپوگرافی البرز به گونه ای است که مناطق بالا دست به دلیل فرسایش پذیری کم، نفوذپذیری پایین و شیب بالا بسیار مستعد سیلابی شدن در کمترین زمان تمرکز از نظر هیدرولوژی است. بنابراین باید در مسیر رودخانه های شمالی استان تمهیدات لازم را اعمال کرد تا از خسارات جانی و مالی این بلای طبیعی جلوگیری شود. امروزه در بسیاری از کشورهای دنیا پس از تجربه های ناموفق مسدود کردن بستر رودخانه، آزادسازی و برگرداندن مسیر طبیعی رودها از اولویت های اول روش های مقابله با سیلاب است. بنابراین توجه به این مهم در استان البرز لازم و ضروری است. هرچند به دلیل مسدود شدن رودخانه های تهران و تجربه های حاصل از آن، استان البرز در حال حاضر در زمینه آزادسازی بستر رودخانه های اصلی اقدامات موثری انجام داده است، اما این اقدامات کافی نیست و باید جهت مقابله با سیلاب تمهیدات لازم در نقاط پرخطر اندیشیده شود. همچنین استان البرز در حال حاضر درگیر مخاطره فرونشست است که توجه به این مهم، لازم و ضروری است، زیرا سیلاب های شهری یکی از پیامدهای ثانویه فرونشست است. بنابراین در بخش های مرکزی استان که سیل خیزی کم و نفوذپذیری زیاد است، فرونشست با تحکیم خاک، ویژگی های ذاتی را تحت تاثیر قرارداده و امکان نفوذ رواناب ها از بین رفته است. شکل ۲-۱۲ نمونه ای از زمین های بایر و رها شده به دلیل تخریب خاک بر اثر مخاطره فرونشست در نظرآباد استان البرز را نشان می دهد.



شکل ۲-۱۲- تخریب کیفیت خاک بر اثر فرونشست در تنکمان از توابع نظرآباد استان البرز

تغییر توپوگرافی ناشی از نشست زمین نیز باعث جاری شدن سریع رواناب ها به مرکز پهنه فرونشست می شود. بنابراین در بخش های شمالی استان تمهیدات لازم برای مقابله با سیلاب های طبیعی و در بخش های مرکزی استان تمهیدات موثر جهت مقابله با سیلاب شهری پیشنهاد می شود. جهت کنترل سیلاب در استان البرز می توان پیشنهادات زیر را ارائه کرد:

در مسیرهای رودخانه ای میتوان از روش های کنترل سیلاب به روش درختکاری (Plantation)، ایجاد موانع در داخل آبراهه ها (Stoper, Barrier, Berm)، ساخت دیواره های حفاظتی (Protection wall)، تثبیت دامنه های لغزشی- ریزشی و سنگ لغزش ها (Slope-Stability) استفاده کرد.

در حوضه های سیل گیر استان البرز مانند هیو، فشنند، دره وسیه، کو نور، محمود آباد و ... که در فصل سوم به تفصیل ارائه شده است می توان راه کارهایی مانند احداث حوضچه، آبخیزداری، چاه های جذبی و استفاده از کانال های انحراف آب را پیشنهاد داد.



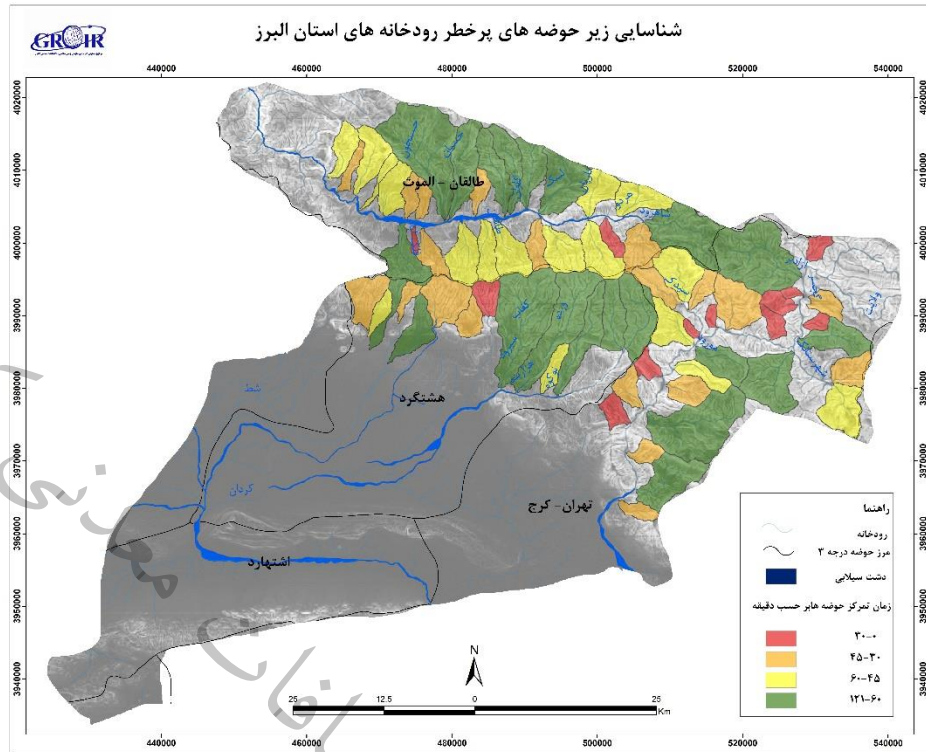
کشور
فصل سوم
بررسی فیزیوگرافی حوضه های کوچک و پرخطر در
استان البرز
سازمان زمین شناسی و
گسترش اکتشافات معدنی

۳-۱- مقدمه

آگاهی از خصوصیات فیزیوگرافی یک حوضه، همراه با اطلاعاتی از شرایط آب و هوایی منطقه می‌تواند تصویر نسبتاً دقیقی از کارکرد کمی و کیفی سیستم هیدرولوژیک آن حوضه در اختیار ما قرار دهد (پیتلیک، ۱۹۹۴). به منظور ارزیابی دقیق و شناسایی هر چه بیشتر پارامترهای حوضه آبریز، می‌توان آن را به واحدهای هیدرولوژی کوچک‌تر (زیرحوضه) تقسیم بندی نمود و هر یک را به طور مجزا مورد بررسی قرار داد. پاره‌ای از خصوصیات فیزیوگرافی و توپوگرافی از جمله ارتفاع و شیب می‌تواند بسیاری از عوامل آب و هوایی نظیر درجه حرارت و تغییرات آن، نوع و میزان ریزش جوی سالانه و میزان تبخیر و تعرق را تشدید و یا تعدیل کند و به طور کلی موجب پیدایش انواع آب و هوای موضعی یا منطقه‌ی شود (گورتز، ۲۰۰۰؛ وانگ و همکاران، ۲۰۰۳؛ گارسین و همکاران، ۲۰۰۴). از این رو لازم است در مطالعات آبخیزداری یک حوضه، قبل از هر چیز خصوصیات فیزیوگرافی آن مورد مطالعه قرار گیرد. از جمله مهم‌ترین خصوصیات فیزیوگرافی یک حوضه می‌توان به مساحت، محیط، شکل، ارتفاع، شیب، تراکم زهکشی و غیره اشاره نمود.

۳-۲- بررسی فیزیوگرافی حوضه های کوچک و پرخطر در استان البرز

جهت مقایسه سیل خیزی زیرحوضه‌های هشتگرد و کرج از روش متغیرهای ژئومورفولوژیکی و بررسی پارامترهای فیزیوگرافی استفاده شده است. با بررسی شرایط طبیعی و پهنه‌بندی خطر وقوع سیل در حوضه‌ها ملاحظه می‌شود که زمینه‌های طبیعی بسیار مساعدی برای وقوع سیل در زیرحوضه های هشتگرد وجود دارد. در برخی حوضه‌ها به دلیل شیب زیادتر و نیز غلبه سایر متغیرهای مورد بررسی، نیروی برشی آب زیادتر شده و در نتیجه قدرت فرسایشی جریان افزایش می‌یابد و از این رو سیل خیزی در این زیرحوضه‌ها به مراتب بیشتر از سایر حوضه‌ها است. شناسایی این حوضه‌ها در ارائه راه کارهای مدیریتی جهت مواجهه با سیلاب‌های شهری با توجه به تراکم جمعیتی استان البرز از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است.



شکل ۳-۱- زیر حوضه های رودخانه کرج و هشتگرد در استان البرز

اولین قدم جهت بررسی فیزیوگرافی تفکیک زیر حوضه ها است. با استفاده از نرم افزار HEC زیر حوضه های رودخانه های کرج و هشتگرد تفکیک شده است (شکل ۳-۱). نقشه تهیه شده حاصل محاسبه زمان تمرکز زیر حوضه ها به روش کریپیچ (Kirpich-معادله ۱) است. در سال ۱۹۴۰ کریپیچ بر اساس داده های حاصله از ۶ حوضه کوچک معادله زیر را تخمین زد. برخی معتقدند که معادله کریپیچ پرکاربردترین معادله برای حوضه های کوچک است. در معادله زیر L طولانی ترین مسیر حرکت آب در داخل حوضه بر حسب کیلومتر یا طول مسیر آبراهه اصلی و H اختلاف ارتفاع بین نقطه تمرکز و بلندترین قسمت حوضه بر حسب متر یعنی اختلاف ارتفاع بلندترین و پایین ترین نقطه حوضه است. (علیزاده، ۱۳۸۴)

$$t_c = 0.949 \left(\frac{L^3}{H} \right)^{0.385} \quad (\text{معادله ۱})$$

مرحله بعدی جهت مطالعات فیزیوگرافی حوضه و شناسایی مناطق پر خطر و کم خطر شکل حوضه آبریز می باشد که از روش گراویلوس استفاده شده است .



در این روش حوضه آبریز با شکل دایره مقایسه می شود. هر چقدر مقدار ضریب گراویلوس (Gravelius) که با نام ضریب فشردگی (compactness) نیز شناخته می شود به یک نزدیک تر باشد ($kc=1$)، شکل حوضه دایره ای تر خواهد بود. (علیزاده، ۱۳۸۴) فرمول ضریب گراویلوس (معادله ۲) به شرح زیر است:

$$kc=(0.28P)/\sqrt{A} \quad (\text{معادله ۲})$$

با توجه به رابطه فوق، مقدار ضریب گراویلوس بستگی به شکل آبخیز دارد، این ضریب برای حوضه های تقریباً یک گرد است و برای حوضه های کشیده ۱,۵ تا ۲,۵ می باشد

هر چه حوضه آبریز کشیده تر باشد امکان وقوع سیلاب کاهش می یابد.

یکی از پارامترهای فیزیوگرافی بدست آوردن ارتفاع متوسط حوضه است. مرز هر حوضه آبریز، خط الرأس ارتفاعات آن است، یعنی اگر دو حوضه کنار هم باشند، مرزهای جدا کننده آن، خط الرأس ارتفاعات است. بنابراین اشکلی که تحلیل‌های هیدرولوژیک روی آن انجام می شود، حوضه آبریز یا بخشی از آن است. ارتفاع حوضه نسبت به سطح دریا نشان دهنده موقعیت اقلیمی آن حوضه است. در حوضه های مناطق مرتفع نه تنها بارندگی بیش از حوضه های پست است بلکه در قله ارتفاعات غالباً نزولات جوی به صورت برف می باشد که هیدرواواژی آن متفاوت با رگبارهاست. ارتفاع متوسط حوضه از معادله ۳ زیر محاسبه می شود:

$$H=\frac{\sum(a \times H)}{A} \quad (\text{معادله ۳})$$

یکی از پارامترهای دیگر فیزیوگرافی حوضه بدست آوردن تراکم شبکه رودخانه های حوضه آبریز است. اگر تمام رودخانه های موجود در یک حوضه آبریز را اعم از بزرگ و کوچک، دائم و غیر دائم روی یک نقشه رسم کنیم وضعیتی مشابه یک درخت با تنه و شاخه های بزرگ و کوچک بوجود می آید که همان شبکه آبراهه های حوضه است. یکی از این آبراهه ها که معمولاً طولانی ترین آنها نیز می باشد آبراهه اصلی و بقیه آبراهه های فرعی هستند. شبکه آبراهه های حوضه نشان دهنده چگونگی تخلیه رواناب از حوضه بوده و لذا شناخت آن از اقدامات اساسی در عملیات هیدرولوژی است. سنجش درجه تکامل حوضه و شبکه رودخانه های آن با نمایه های تراکم، رده و انشعاب صورت می گیرد.

اگر مجموع طول تمام رودخانه ها و آبراهه های حوزه اندازه گیری و بر مساحت حوزه تقسیم شود عدد به دست آمده که معمولا بر حسب کیلومتر مربع توصیف می شود، تراکم شبکه رودخانه حوزه نامیده می شود که براساس معادله ۴ محاسبه می گردد.

$$\mu = \frac{\sum L_i}{A} \quad (\text{معادله ۴})$$

یکی از پارامترهای بسیار مهم که بیان کننده خصوصیات فیزیکی حوزه های آبریز می باشد شیب آبراهه است و بنا به تعریف عبارت از تانژانت زاویه ایست که حوزه با سطح افق می سازد. موارد مختلفی همچون سرعت جریان آب های سطحی، مقاومت توده خاک در مقابل لغزش، مقدار نفوذ آب در خاک و غیره به شیب وابسته اند. با افزایش شیب، سرعت جریان آب و در نتیجه قدرت تخریب و حمل آن افزایش یافته و از میزان نفوذ آب در خاک کاسته می شود (علیزاده، ۱۳۸۱؛ احمدی ۱۳۷۴). (به خاطر سرعت و قدرت بالای آب در مناطق پرشیب، این مناطق مستعد فرسایش بیشتری بوده و پتانسیل تولید رسوب بالاتری خواهند داشت (ویسر وهمکاران، ۲۰۰۴). بنابراین با محاسبه شیب حوزه و تهیه نقشه پهنه بندی شیب می توان مناطق حساس به فرسایش را شناسایی نمود. شیب آبراهه از معادله زیر محاسبه میگردد.

$$\text{Tan}\alpha = \text{طول آبراهه} / \text{اختلاف ارتفاع} \quad (\text{معادله ۵})$$

برای بدست آوردن شیب متوسط یک حوزه از روش جاستین طبق معادله شماره ۶ استفاده می گردد.

که در آن، I شیب متوسط حوزه (درصد)، Hmax ارتفاع بیشینه حوزه یا منطقه (کیلومتر)، Hmin ارتفاع کمینه حوزه (کیلومتر) و A مساحت حوزه (کیلومتر مربع) است.

$$I = \frac{H_{\max} - H_{\min}}{\sqrt{A}}$$

(معادله ۶)

یکی دیگر از پارامترهای فیزیوگرافی بدست آوردن تراکم آبراهه است. نسبت طول کل شبکه هیدروگرافی شامل کلیه آبراهه ها فرعی و اصلی به مساحت حوضه، تراکم زهکشی را نشان می دهد. این خصوصیت بیانگر وضعیت رواناب و فرسایش در قسمت های مختلف آن می باشد. رابطه آن به صورت معادله شماره ۷ است

$$Dd = \frac{\sum L_i}{A}$$

(معادله ۷)

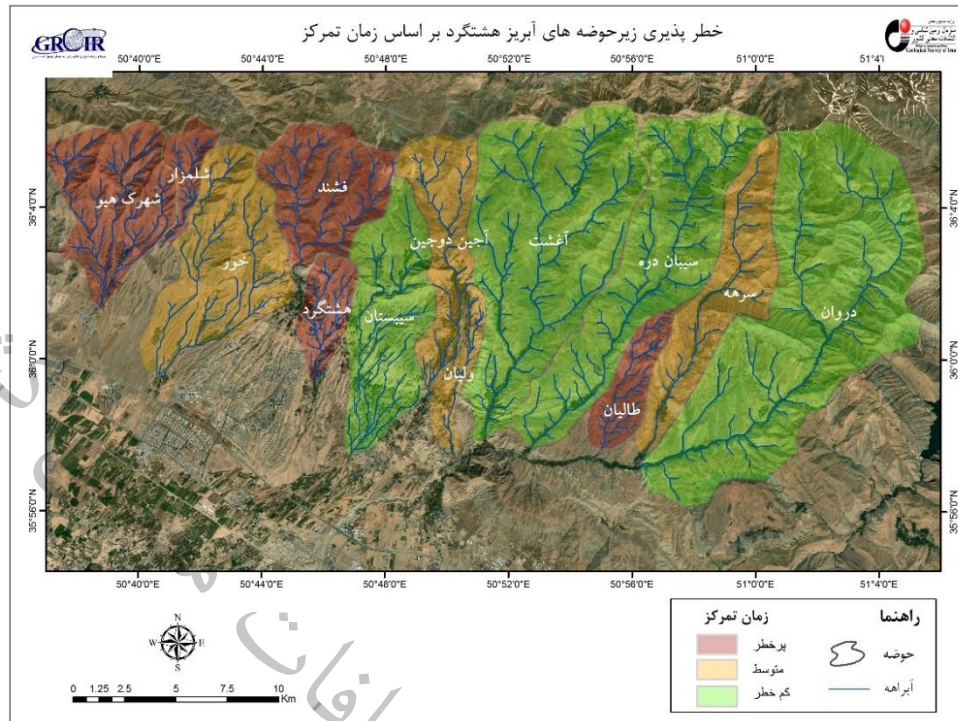
نسبت بین تعداد شاخه های هر رتبه رود به تعداد شاخه های رتبه بالاتر را نسبت انشعاب گویند (علیزاده، ۱۳۸۹)

$$BR = \left(\frac{n_1}{n_2} + \frac{n_2}{n_3} + \frac{n_3}{n_4} + \dots + \frac{n_{i-1}}{n_i} \right) \frac{1}{i-1} \quad (\text{معادله ۷})$$

در واقع هدف از این کار مشخص کردن زیر حوضه های پرخطر جهت بررسی فیزیوگرافی بیشتر و مطالعات میدانی است. در مجموع از ۷۰ زیر حوضه تفکیک شده، ۱۵ زیر حوضه پرخطر با زمان تمرکز کمتر از ۳۰ دقیقه، ۱۷ زیرحوضه با خطر متوسط و ۳۸ زیرحوضه بی خطر است. در ادامه به تفصیل فیزیوگرافی حوضه های پرخطر در حوضه آبریز هشتگرد ارائه شده است.

۳-۳ - زیرحوضه های حوضه آبریز هشتگرد

براساس مطالعات انجام شده حوضه هشتگرد دارای ۱۳ زیرحوضه کوچکتر است (شکل ۳-۲) که با بررسی پتانسیل سیل خیزی زیرحوضه ها از نظر پارامترهای فیزیوگرافی (با توجه به ضریب گرایلیوس، شیب، زمان تمرکز) و هیدرولوژی به سه گروه پرخطر (فشند، شهرک هیو، شلمزار، تالیان و هشتگرد) و خطر پذیری متوسط (خور، ولیان، آجین دوجین و سرهه) و کم خطر (دروان، سیبان دره، آغشت و سیبستان) تفکیک می شود. پارامترهای کلی فیزیوگرافی در جدول ۳-۱ ارائه و جزییات مربوط به زیرحوضه ها به تفصیل پرداخته شده است.



شکل ۳-۲- خطر پذیری زیر حوضه های آبریز هشتگرد بر اساس ویژگی های فیزیوگرافی

جدول ۳-۱- پارامترهای کلی فیزیوگرافی و جزئیات مربوط به زیر حوضه ها

حوضه	مساحت حوضه	ضریب گراویلیوس	شیب حوضه (بالای ۰.۳۰٪)	زمان تمرکز (بر حسب دقیقه)
آجین دوجین	۲۷/۸	۱/۶	۵۸	۶۳
دوروان	۱۲۴	۱/۴	۷۳	۱۲۳
فشند	۳۳	۱/۱	۷۷	۳۶
خور	۴۷	۱/۲	۲۶	۶۱
شهرک هیو	۳۸	۱/۱	۴۳	۴۷
شلمزار	۸	۱/۴	۵۶	۳۲
سیباندیره	۶۷	۱/۵	۷۱	۹۱
آغشت	۹۱	۱/۳	۷۰	۸۷
سرره	۳۶	۱/۷	۷۴	۷۹
تالیان	۱۳	۱/۳	۳۶	۴۲
ولیان	۹	۱/۷	۳۲	۶۰
سیستان	۴۱	۱/۳	۲۴	۶۹
هشتگرد	۱۲	۱/۲	۱۶	۳۴

۳-۳-۱- زیرحوضه آبریز فشند

حوضه آبریز فشند با مساحت حدود ۳۲ کیلومتر مربع و محیط ۲۳/۵ کیلومتر از توابع بخش چنار شهرستان ساوجبلاغ در استان البرز ایران است.

فشند یا پشند نام روستایی در ۷۵ کیلومتری غرب تهران است که در شمال شهرستان هشتگرد واقع شده است.

روستای فشند در دامنه رشته کوه البرز قرار دارد، که منطقه طالقان در شمال این کوهها و در حد فاصل روستا تا جلگه مازندران است، پشند از سمت غرب با روستای خور و روستای سیفتارک، از سمت شرق با روستای آردهه، کوشک زر و سیفستان و از جنوب با ینگیمام و هشتگرد همسایه است.

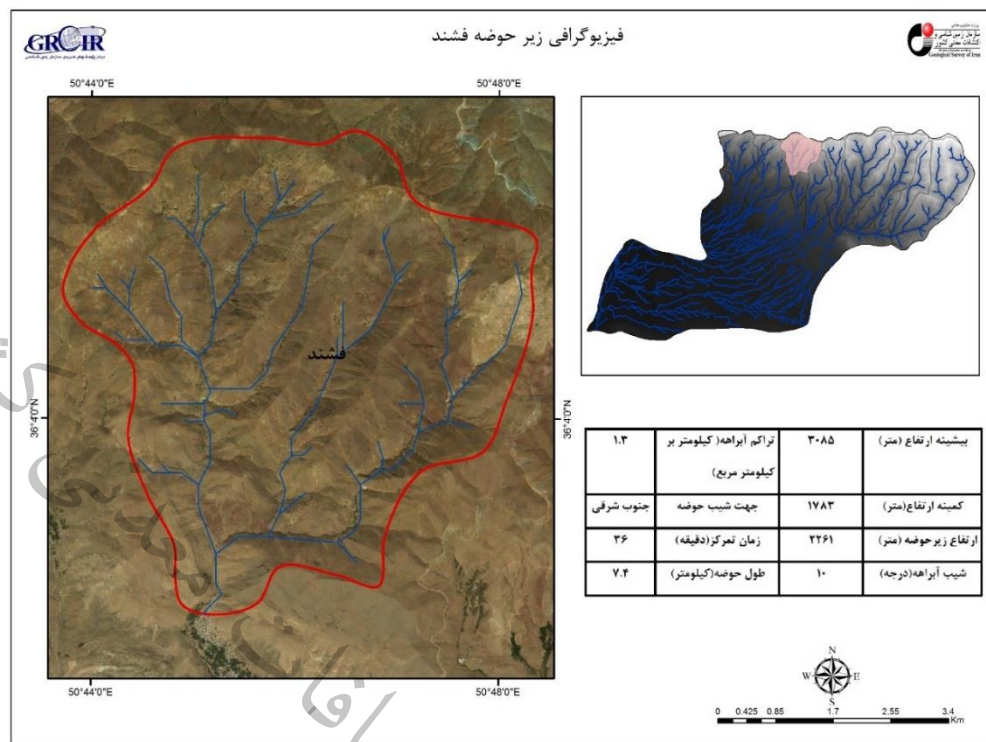
شکل (۳-۳) موقعیت و فیزیوگرافی (بیشینه و کمینه ارتفاع، شیب، جهت شیب، زمان تمرکز...) زیر حوضه فشند را نمایش می دهد.

بیشترین ارتفاع در زیرحوضه فشند ۳۰۸۵ متر، کمترین ارتفاع ۱۷۸۳ متر و میانگین ارتفاع محاسبه شده طبق (معادله ۳) برای این زیرحوضه برابر با ۲۲۶۱ متر است.

براساس محاسبات انجام شده، ضریب فشردگی (گراولیوس^۱) (معادله ۲) بدست آمده برای این زیرحوضه ۱/۱ می باشد که حاکی از گرد بودن این حوضه است. بنابراین این زیرحوضه فشند از لحاظ سیل خیزی در گروه پرخطر قرار می گیرد. زمان تمرکز محاسبه شده در این زیرحوضه معادله ۱ (کریچ^۲) برابر ۳۶ دقیقه می باشد. شیب آبراهه اصلی فشند ۱۰ درجه با جهت غالب جنوب شرقی است. ۷۷٪ حوضه آبریز در شیب بالای ۳۰٪ قرار دارد. نسبت انشعابات در این حوضه مطابق با رده بندی آبراهه ها محاسبه گردید که این مقدار برابر با ۱/۵ است.

¹ Gravelius

² Kirpich



شکل ۳-۳- فیزیوگرافی زیر حوضه فشند

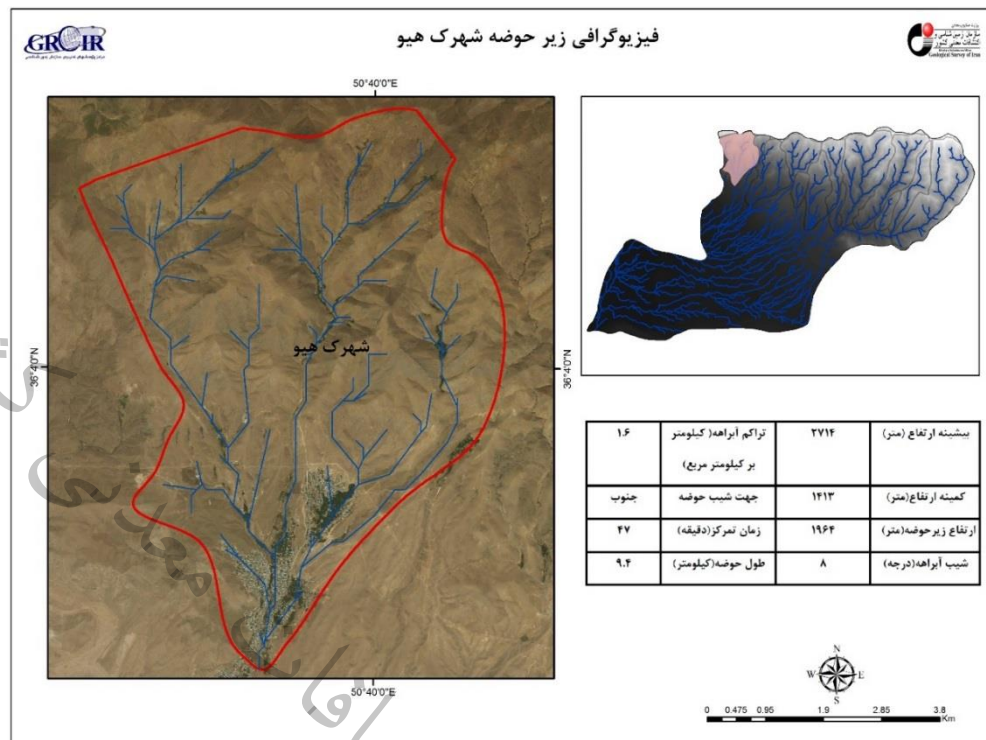
برای بدست آوردن تراکم شبکه رودخانه نیاز به طول آبراهه‌های درجه بندی شده می باشد که طول آبراهه درجه یک ۲۲، طول آبراهه درجه دو ۱۱، طول آبراهه درجه سه ۷ کیلومتر و طول آبراهه درجه چهار ۴ کیلومتر است. همچنین مقدار تراکم شبکه رودخانه فشند برابر با $۱/۳$ کیلومتر بر کیلومتر مربع محاسبه گردیده است. طول مسیر آبراهه اصلی از نقطه خروج تا دورترین قله روی خط تقسیم آب برابر با $۷/۴$ کیلومتر است.

با توجه به مطالعات پارامترهای فیزیوگرافی (ضریب گرایلیوس، شیب، زمان تمرکز) و هیدرولوژی و زمین شناسی زیر حوضه فشند، این پهنه در گروه حوضه‌های پرخطر قرار دارد، لذا باید تمهیدات لازم برای مقابله با سیل انجام شود تا میزان تلفات جانی و خسارات مالی کاهش یابد.

۳-۳-۲- زیر حوضه شهرک هیو

حوضه آبریز شهرک هیو با مساحت حدود ۳۸ کیلومتر مربع در شهرستان ساوجبلاغ در استان البرز واقع شده است. نزدیکترین شهر به آن از استان قزوین شهر آبیک و از استان البرز شهرهای هشتگرد و نظرآباد است.

شکل (۳-۴) موقعیت و فیزیوگرافی (بیشینه و کمینه ارتفاع، شیب، جهت شیب، زمان تمرکز...) زیر حوضه شهرک هیو را نمایش می دهد.



شکل ۳-۴- فیزیوگرافی زیر حوضه شهرک هیو

بیشترین ارتفاع در حوضه حوضه هیو ۲۷۱۴ متر، کمترین ارتفاع ۱۴۱۳ متر و میانگین ارتفاع محاسبه شده (معادله ۳) برای این حوضه برابر با ۱۹۶۴ متر است.

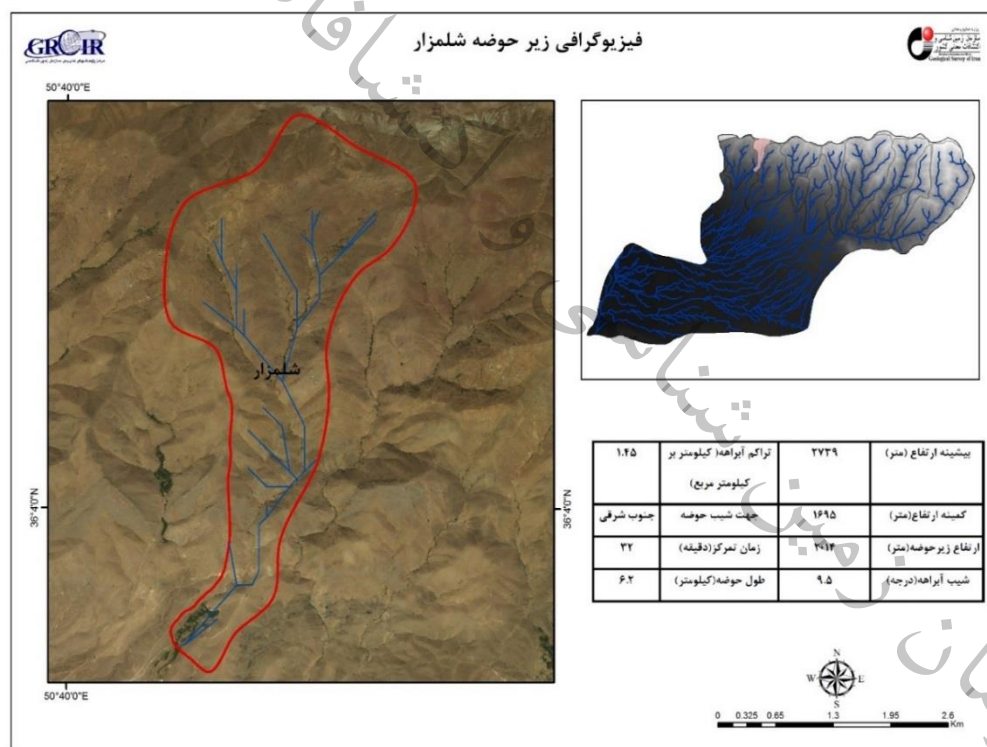
بر اساس محاسبات انجام شده، ضریب فشردگی (گراولیوس) (معادله ۲) بدست آمده برای این حوضه ۱/۱ می باشد که نشان دهنده گرد بودن این حوضه است. بنابراین این حوضه از لحاظ سیل خیزی در گروه حوضه های پرخطر قرار می گیرد. زمان تمرکز محاسبه شده در این زیر حوضه (معادله ۱ کرپیچ) برابر ۴۷ دقیقه می باشد. شیب آبراهه اصلی شهرک هیو ۸ درجه با جهت غالب جنوب است. طبق محاسبات انجام شده (معادله ۶) ۴۳٪ حوضه آبریز در شیب بالای ۳۰٪ قرار دارد. نسبت انشعابات نیز طبق رده بندی آبراهه ها در این حوضه محاسبه گردید که این مقدار برابر با ۲/۲ است برای بدست آوردن تراکم شبکه رودخانه نیاز به طول آبراهه های درجه بندی شده می باشد. طول آبراهه درجه یک ۲۹، طول آبراهه درجه دو ۱۴، طول آبراهه درجه سه ۱۸ کیلومتر، طول آبراهه درجه چهار ۲ کیلومتر و طول آبراهه درجه پنجم ۰/۵ کیلومتر می باشد و مقدار تراکم شبکه رودخانه شهرک هیو برابر با ۱/۶ کیلومتر بر کیلومتر مربع محاسبه گردیده است. طول مسیر آبراهه اصلی از نقطه خروج تا دورترین قله روی خط تقسیم آب برابر با ۹/۴ کیلومتر است.

با توجه به مطالعه پارامترهای فیزیوگرافی (ضریب گرایلیوس، شیب، زمان تمرکز) هیدرولوژی و زمین‌شناسی زیرحوضه شهرک هیو، این پهنه از لحاظ سیل‌خیزی در گروه حوضه های پرخطر قرار می‌گیرد، لذا باید تمهیدات لازم برای مقابله با سیلاب به منظور کاهش میزان تلفات جانی و خسارات مالی انجام شود.

۳-۳-۳- زیرحوضه شلمزار

زیر حوضه آبریز شلمزار با مساحت حدود ۸ کیلومتر مربع و محیط ۱۵ کیلومتر در شهرستان ساوجبلاغ (استان البرز) قرار دارد. روستای شلمزار در شمال غربی شهرستان ساوجبلاغ قرار دارد. مسیر کوهستانی منطقه زیارتی و گردشگری سیراب از انتهای این روستا شروع می‌شود.

شکل (۳-۵) موقعیت و فیزیوگرافی (بیشینه و کمینه ارتفاع، شیب، جهت شیب، زمان تمرکز...) زیر حوضه شلمزار را نمایش می‌دهد.



شکل ۳-۵- فیزیوگرافی زیرحوضه شلمزار

بیشترین ارتفاع در حوضه شلمزار ۲۷۳۹ متر، کمترین ارتفاع ۱۶۹۵ متر و میانگین ارتفاع محاسبه شده برای این حوضه برابر با ۲۰۱۴ متر می‌باشد.

بر اساس محاسبات انجام شده، ضریب فشردگی (گراولیوس) (معادله ۲) بدست آمده برای این حوضه ۱/۴ می باشد که نشان می دهد که این حوضه گرد است. بنابراین این حوضه از لحاظ سیل خیزی در گروه حوضه های پرخطر است. زمان تمرکز محاسبه شده در این زیرحوضه معادله ۱ (کریچ) برابر ۳۲ دقیقه می باشد. شیب آبراهه اصلی شلمزار ۹/۵ درجه با جهت غالب جنوب شرقی است. طبق محاسبات انجام شده (معادله ۶) ۵۶٪ حوضه آبریز در شیب بالای ۳۰٪ قرار دارد. نسبت انشعابات نیز طبق رده بندی آبراهه ها در این حوضه محاسبه گردید که این مقدار برابر ۲/۷ است (علیزاده، ۱۳۸۴).

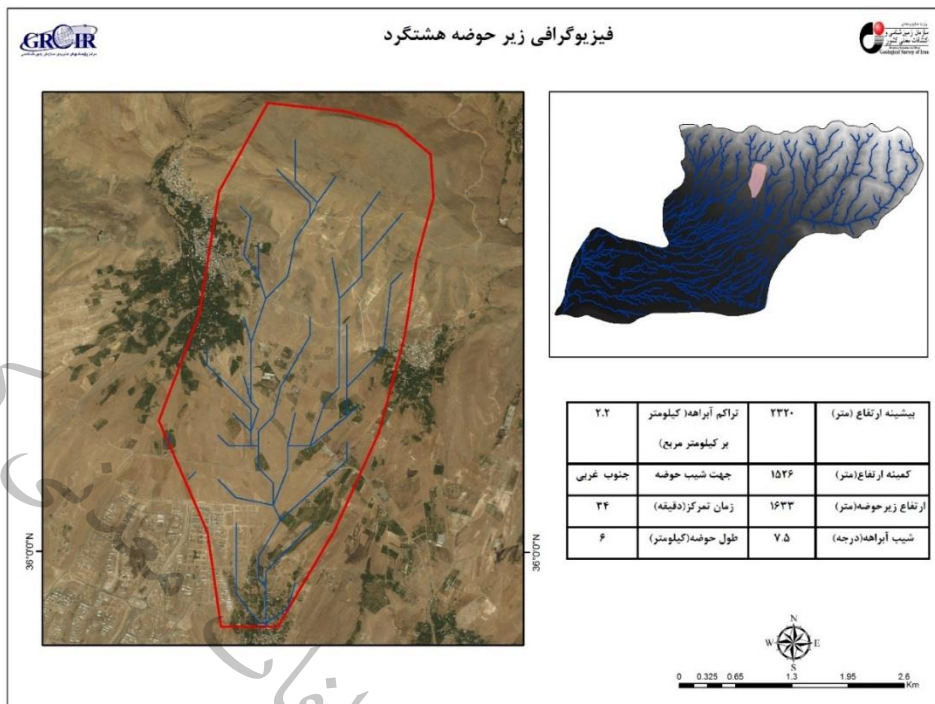
برای بدست آوردن تراکم شبکه رودخانه نیاز به طول آبراهه های درجه بندی شده است. طول آبراهه درجه یک ۷/۷، طول آبراهه درجه دو ۲/۶ و طول آبراهه درجه سه ۱/۳ کیلومتر است. مقدار تراکم شبکه رودخانه شلمزار برابر با ۱/۴۵ کیلومتر بر کیلومتر مربع محاسبه گردیده است. طول مسیر آبراهه اصلی از نقطه خروج تا دورترین قله روی خط تقسیم آب برابر با ۶/۲ کیلومتر است.

با توجه به مطالعات پارامترهای فیزیوگرافی (ضریب گرایلیوس، شیب، زمان تمرکز) هیدرولوژی و زمین شناسی زیرحوضه شلمزار، این پهنه از لحاظ سیل خیزی در گروه حوضه های پرخطر قرار می گیرد، لذا باید تمهیدات لازم برای مقابله با سیلاب به منظور کاهش میزان تلفات جانی و خسارات مالی انجام شود.

۳-۳-۴- زیر حوضه هشتگرد

هشتگرد مرکز شهرستان ساوجبلاغ و در بخش مرکزی این شهرستان قرار گرفته است. شهر جدید هشتگرد در فاصله ۵ کیلومتری این شهر و در شمال شرقی آن قرار دارد. این شهرستان از شرق به کرج، از جنوب به اشتهارد، از غرب به آبیگ و از شمال به نوشهر و الموت قزوین منتهی می شود.

شکل (۳-۶) موقعیت و فیزیوگرافی (بیشینه و کمینه ارتفاع، شیب، جهت شیب، زمان تمرکز...) زیر حوضه هشتگرد را نمایش می دهد.



شکل ۳-۶- فیزیوگرافی زیر حوضه هشتگرد

بیشترین ارتفاع در حوضه هشتگرد ۲۳۲۰ متر، کمترین ارتفاع ۱۵۲۶ متر و میانگین ارتفاع محاسبه شده برای این حوضه برابر با ۱۶۳۳ متر است.

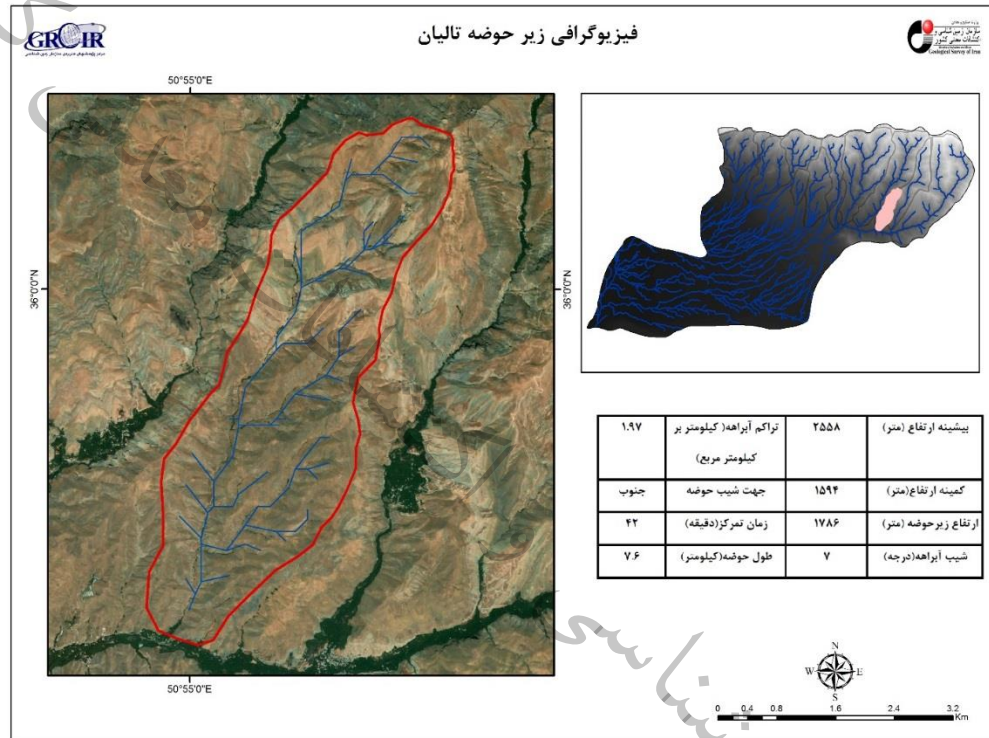
بر اساس محاسبات انجام شده، ضریب فشردگی (گراولیوس) (معادله ۲) بدست آمده برای این حوضه ۱/۲ است که بیان کننده یک حوضه گرد است. بنابراین این حوضه از لحاظ سیل خیزی در گروه حوضه های پرخطر قرار می گیرد. زمان تمرکز محاسبه شده در این زیر حوضه معادله ۱ (کریچ) برابر ۳۴ دقیقه است. شیب آبراهه اصلی هشتگرد ۷/۵ درجه با جهت غالب جنوب غربی است. طبق محاسبات انجام شده (معادله ۶) ۱۶٪ حوضه آبریز در شیب بالای ۳۰٪ قرار دارد. نسبت انشعابات نیز طبق رده بندی آبراهه ها در این حوضه محاسبه گردید که این مقدار برابر با ۱/۴ است (علیزاده، ۱۳۸۴).

برای بدست آوردن تراکم شبکه رودخانه نیاز به طول آبراهه های درجه بندی شده است که طول آبراهه درجه یک ۱۷، طول آبراهه درجه دو ۴/۷، طول آبراهه درجه سه ۳/۵ کیلومتر و طول آبراهه درجه چهار ۱/۵ کیلومتر می باشد. مقدار تراکم شبکه رودخانه هشتگرد برابر با ۲/۲ کیلومتر بر کیلومتر مربع محاسبه گردیده است. طول مسیر آبراهه اصلی از نقطه خروج تا دورترین قله روی خط تقسیم آب برابر با ۶ کیلومتر است. با توجه به مطالعه پارامترهای فیزیوگرافی (ضریب گراولیوس، شیب، زمان تمرکز) هیدرولوژی و زمین شناسی زیر حوضه هشتگرد، این پهنه از لحاظ سیل خیزی در گروه حوضه های پرخطر قرار می گیرد، لذا باید لازم برای مقابله با سیل به منظور کاهش میزان تلفات جانی و خسارات مالی انجام شود.

۳-۳-۵- زیرحوضه آبریز تالیان

زیرحوضه آبریز تالیان با مساحت حدود ۱۳ کیلومتر مربع و محیط ۱۷ کیلومتر از توابع بخش چنار شهرستان ساوجبلاغ در استان البرز واقع شده است.

شکل (۳-۷) موقعیت و فیزیوگرافی (بیشینه و کمینه ارتفاع، شیب، جهت شیب، زمان تمرکز...) زیرحوضه تالیان را نمایش می دهد.



شکل ۳-۷- فیزیوگرافی زیرحوضه تالیان

بیشترین ارتفاع در زیرحوضه تالیان ۲۵۵۸ متر، کمترین ارتفاع ۱۵۹۴ متر و میانگین ارتفاع محاسبه شده برای این زیرحوضه برابر با ۱۷۸۶ متر می باشد.

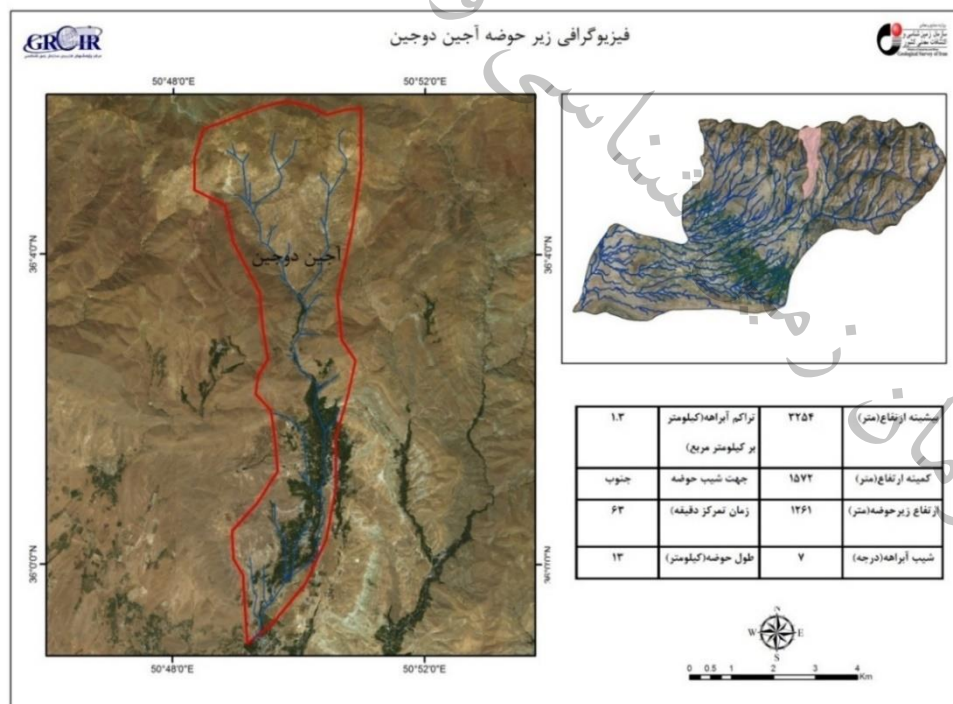
براساس محاسبات انجام شده، ضریب فشردگی (گراولیوس) (معادله ۲) بدست آمده برای این حوضه ۱/۳ است که نشان دهنده یک حوضه گرد است. بنابراین این زیرحوضه از لحاظ سیل خیزی در گروه پرخطر قرار می گیرد. زمان تمرکز محاسبه شده در این زیرحوضه معادله ۱ (کریچ) برابر ۴۲ دقیقه می باشد. شیب آبراهه اصلی تالیان ۷ درجه با جهت غالب جنوب است. طبق محاسبات انجام شده (معادله ۶) ۰.۶٪ حوضه آبریز در شیب بالای ۳۰٪ قرار دارد. نسبت انشعابات طبق رده بندی آبراهه‌ها در این حوضه ۱/۷ محاسبه گردید است (علیزاده، ۱۳۸۴).

برای بدست آوردن تراکم شبکه رودخانه نیاز به طول آبراهه‌های درجه‌بندی شده است که طول آبراهه درجه یک، ۱۳، طول آبراهه درجه دو ۷/۲، طول آبراهه درجه سه ۴/۶ کیلومتر و طول آبراهه درجه چهار ۰/۹۳ کیلومتر می‌باشد. مقدار تراکم شبکه رودخانه تالیان برابر با ۱/۹۷ کیلومتر بر کیلومتر مربع محاسبه گردیده است. که طول مسیر آبراهه اصلی از نقطه خروج تا دورترین قله روی خط تقسیم آب برابر با ۷/۶ کیلومتر است. با توجه به مطالعه پارامترهای فیزیوگرافی (ضریب گرایلیوس، شیب، زمان تمرکز) و هیدرولوژی و زمین شناسی زیرحوضه تالیان، این پهنه از لحاظ سیل‌خیزی در گروه حوضه‌های پرخطر است، لذا باید تمهیدات لازم برای مقابله با سیلاب به منظور کاهش میزان تلفات جانی و خسارات مالی انجام شود.

۳-۳-۶- زیرحوضه آجین دوجین

روستای آجین دوجین در ۳۵ کیلومتری استان البرز (شهرستان کرج) واقع شده است. راه دستیابی به این منطقه از اتوبان کرج - قزوین و کنار گذر روستای کردان است. در مسیر این روستا، روستاهای کردان، بانو صحرا، چندار، قلعه، شنده، ازنق و خورون قرار دارند. این روستا از شمال با روستای دوز عنبر و ولیان، از غرب به شهر جدید هشتگرد، از شرق با روستای اسکولدره و گلین رود و از جنوب با روستای خورون همسایه است.

شکل (۳-۸) موقعیت و فیزیوگرافی (بیشینه و کمینه ارتفاع، شیب، جهت شیب، زمان تمرکز...) زیر حوضه آجین دوجین را نمایش می‌دهد.



شکل ۳-۸- فیزیوگرافی زیرحوضه آجین دوجین

بیشترین ارتفاع در زیرحوضه آجین دوجین ۳۲۵۴ متر، کمترین ارتفاع ۱۵۷۲ متر و ارتفاع این حوضه براساس محاسبات انجام شده (معادله ۳) ۱۲۶۱ متر است.

ضریب فشردگی (گراولیوس) بدست آمده بر اساس معادله شماره ۲ برای این حوضه ۱/۶ می باشد که نشان دهنده یک حوضه کشیده و طویل است. بنابراین این حوضه از لحاظ سیل خیزی در گروه پرخطر قرار نیست، زمان تمرکز محاسبه شده (معادله ۱) در این زیرحوضه معادله ۱ (کرپیچ) برابر ۶۳ دقیقه است. شیب آبراهه اصلی آجین دوجین ۷ درجه با جهت غالب جنوب است. براساس نقشه شیب تهیه شده در سیستم اطلاعات جغرافیایی (معادله ۶) ۵۸٪ زیرحوضه آبریز در شیب بالای ۳۰٪ قرار دارد. نسبت انشعابات محاسبه شده در این زیرحوضه طبق رده بندی آبراهه‌ها برابر با ۲/۲ است (علیزاده، ۱۳۸۴).

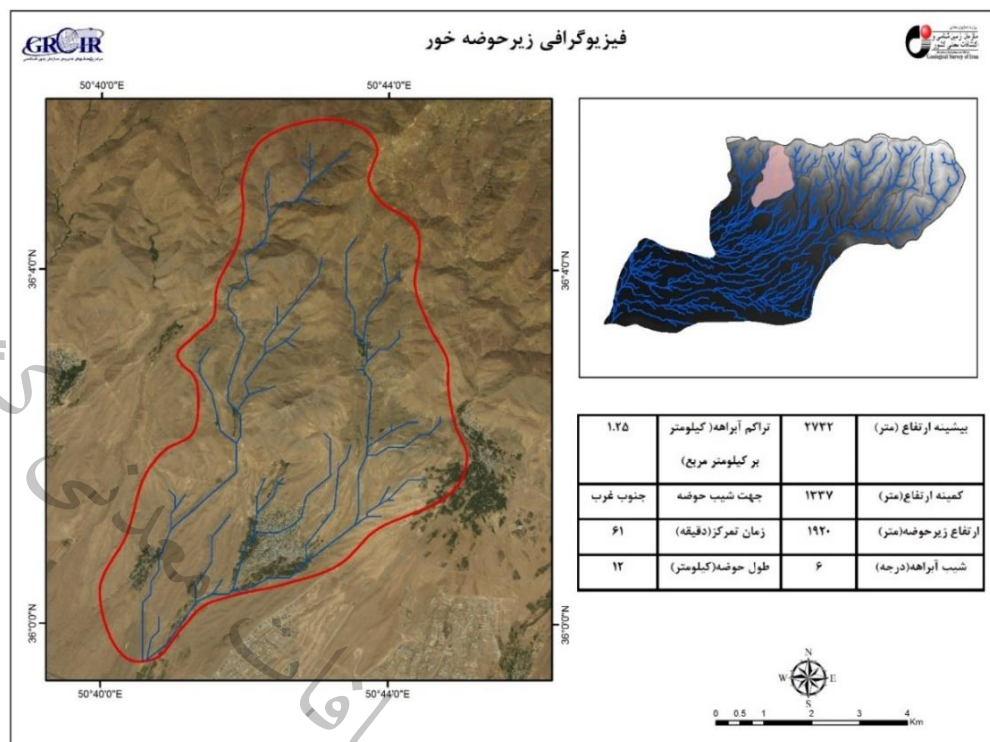
برای بدست آوردن تراکم شبکه رودخانه نیاز به طول آبراهه‌های درجه بندی شده است که طول آبراهه درجه یک ۱۸، طول آبراهه درجه دو ۶، طول آبراهه درجه سه ۱۱/۷ کیلومتر می باشد و مقدار تراکم شبکه رودخانه آجین دوجین برابر با ۱/۳ کیلومتر بر کیلومتر مربع محاسبه گردیده است. طول مسیر آبراهه اصلی از نقطه خروج تا دورترین قله روی خط تقسیم آب برابر با ۱۳ کیلومتر است.

با توجه به مطالعه پارامترهای فیزیوگرافی (ضریب گراولیوس، شیب، زمان تمرکز) هیدرولوژی و زمین‌شناسی زیرحوضه آجین دوجین، این زیر پهنه از لحاظ سیل خیزی در رده متوسط قرار می گیرد.

۳-۳-۷- زیر حوضه خور

زیرحوضه آبریز خور با مساحت حدود ۴۷ کیلومتر مربع و محیط ۳۱ کیلومتر در شهرستان ساوجبلاغ در استان البرز قرار دارد. خور از ناحیه خاور به روستای سیفدارک، فشند و شهر جدید هشتگرد و از سمت باختر به روستای عرب آبادکوه و شهرک هیو و از سمت شمال به منطقه کوهستانی طالقان و از سمت جنوب به بزرگراه تهران-قزوین و شهر هشتگرد منتهی می شود.

شکل (۳-۹) موقعیت و فیزیوگرافی (بیشینه و کمینه ارتفاع، شیب، جهت شیب، زمان تمرکز...) زیر حوضه خور را نمایش می دهد.



شکل ۳-۹- فیزیوگرافی زیرحوضه خور

بیشترین ارتفاع در حوضه خور ۲۷۳۲ متر، کمترین ارتفاع ۱۳۳۷ متر و میانگین ارتفاع محاسبه شده برای این زیر حوضه برابر با ۱۹۲۰ متر است.

بر اساس محاسبات انجام شده، ضریب فشردگی (گراولیوس) (معادله ۲) بدست آمده برای این حوضه ۱/۲ می باشد که نشان دهنده یک حوضه کشیده و طویل است. بنابراین این حوضه از لحاظ سیل خیزی در گروه پرخطر قرار نمی گیرد. زمان تمرکز محاسبه شده در این زیرحوضه معادله ۱ (کریپچ) برابر ۶۱ دقیقه می باشد. شیب آبراهه اصلی خور ۶ درجه با جهت غالب جنوب غربی است و طبق محاسبات انجام شده (معادله ۶) ۲۶٪ زیر حوضه آبریز در شیب بالای ۳۰٪ قرار دارد. مقدار نسبت انشعابات محاسبه گردیده در این زیرحوضه طبق رده بندی آبراهه‌ها برابر با ۱/۵۶ است (علیزاده، ۱۳۸۴).

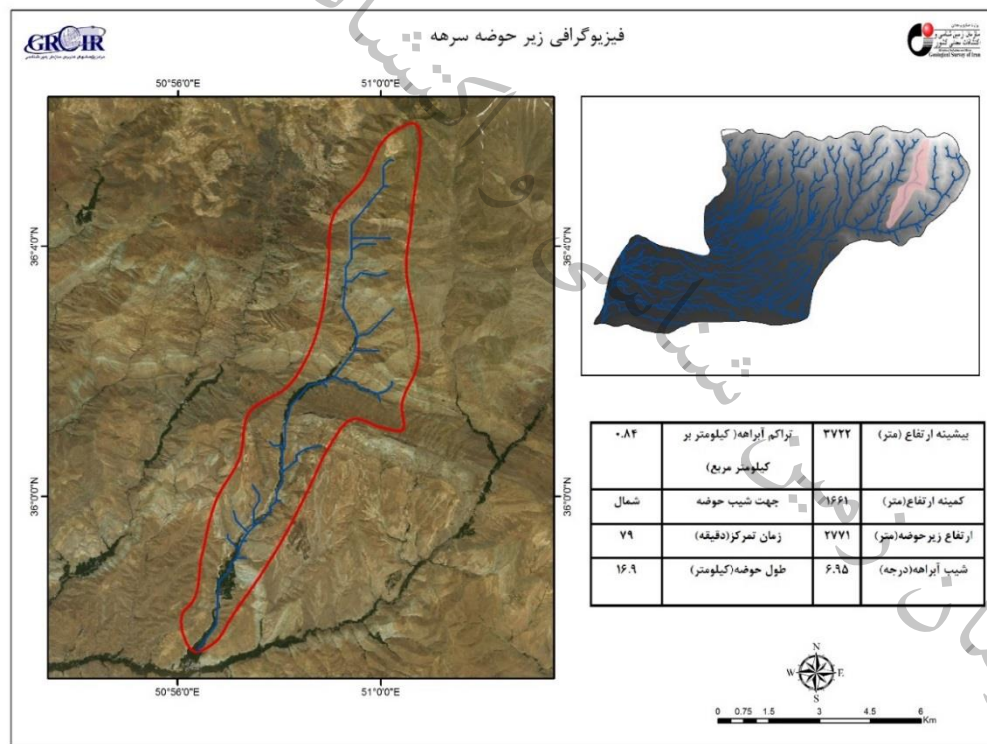
برای بدست آوردن تراکم شبکه رودخانه نیاز به طول آبراهه‌های درجه بندی شده داریم که طول آبراهه درجه یک ۳۰، طول آبراهه درجه دو ۱۷، طول آبراهه درجه سه ۱۲ کیلومتر و طول آبراهه درجه چهار ۰/۴ کیلومتر می باشد. مقدار تراکم شبکه رودخانه خور برابر با ۱/۲۵ کیلومتر بر کیلومتر مربع محاسبه گردیده است که طول مسیر آبراهه اصلی از نقطه خروج تا دورترین قله روی خط تقسیم آب برابر با ۱۲ کیلومتر است. با توجه به مطالعه پارامترهای

فیزیوگرافی (ضریب گراییوس، شیب، زمان تمرکز) هیدرولوژی و زمین شناسی، زیرحوضه خور از لحاظ سیل خیزی در رده متوسط قرار می گیرد.

۳-۳-۸- زیر حوضه سرهه

حوضه آبریز سرهه با مساحت حدود ۳۶/۴ کیلومتر مربع و محیط ۳۷/۴ کیلومتر در استان البرز و در شهرستان ساوجبلاغ واقع شده است. سرهه از شمال به روستای سنج و وامکوه، از سمت جنوب به روستای برغان، از سمت شرق به روستای بریان چال و از غرب به روستای ورده محدود می شود.

شکل (۳-۱۰) موقعیت و فیزیوگرافی (بیشینه و کمینه ارتفاع، شیب، جهت شیب، زمان تمرکز...) زیر حوضه سرهه را نمایش می دهد.



شکل ۳-۱۰- فیزیوگرافی زیر حوضه سرهه

بیشترین ارتفاع در حوضه سرهه ۳۷۲۲ متر، کمترین ارتفاع ۱۶۶۱ متر و میانگین ارتفاع محاسبه شده (معادله ۳) برای این حوضه برابر با ۲۷۷۱ متر است.

براساس محاسبات انجام شده، ضریب فشردگی (گراولوس) (معادله ۲) بدست آمده برای این حوضه ۱/۷ است که نشان دهنده یک حوضه کشیده و طویل است. بنابراین این زیرحوضه از لحاظ سیل خیزی در گروه پر خطر قرار نمی گیرد. زمان تمرکز محاسبه شده در این زیرحوضه معادله ۱ (کرپیچ) برابر ۷۹ دقیقه می باشد. شیب آبراهه اصلی خور ۶/۹۵ درجه با جهت غالب شمال است و طبق محاسبات انجام شده (معادله ۶) ۷۴٪ حوضه آبریز در شیب بالای ۳۰٪ قرار دارد. مقدار نسبت انشعابات نیز طبق رده بندی آبراهه ها در این حوضه برابر با ۲/۶۶ است (علیزاده، ۱۳۸۴).

برای بدست آوردن تراکم شبکه رودخانه نیاز به طول آبراهه های درجه بندی شده است که طول آبراهه درجه یک ۱۲/۸، طول آبراهه درجه دو ۷/۷۶، طول آبراهه درجه سه ۹/۸۴ کیلومتر می باشد و مقدار تراکم شبکه رودخانه سرهه برابر با ۰/۸۴ کیلومتر بر کیلومتر مربع محاسبه گردیده است. طول مسیر آبراهه اصلی از نقطه خروج تا دورترین قله روی خط تقسیم آب برابر با ۱۶/۹ کیلومتر است.

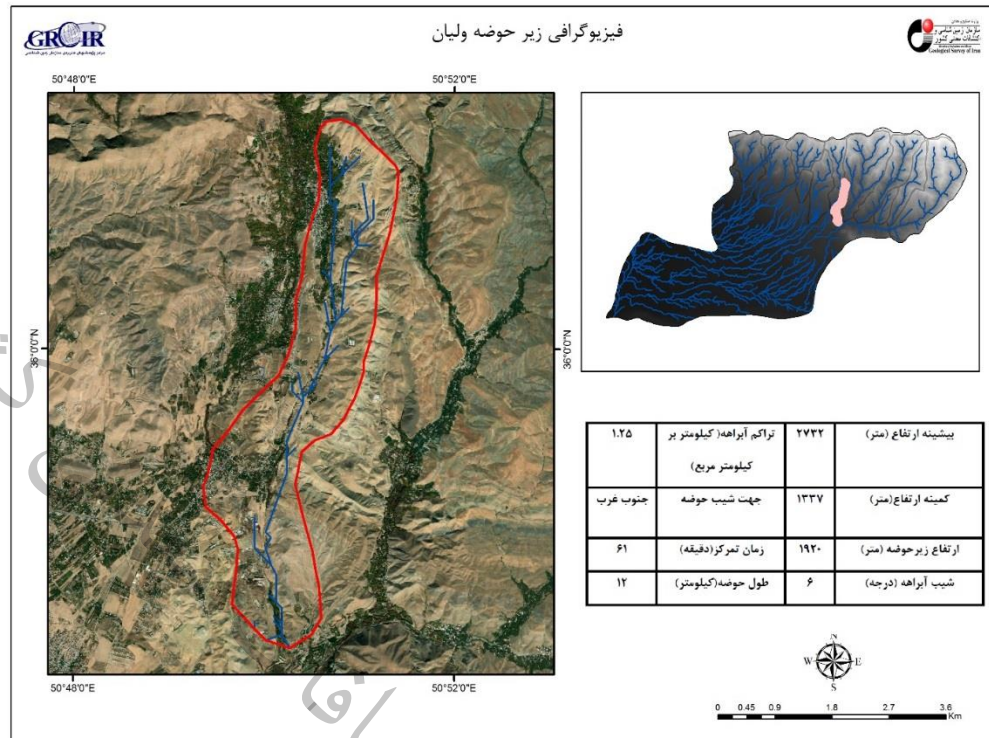
با توجه به مطالعه پارامترهای فیزیوگرافی (ضریب گرایلیوس، شیب، زمان تمرکز) هیدرولوژی و زمین شناسی زیرحوضه سرهه، این پهنه از لحاظ سیل خیزی در رده متوسط قرار دارد.

۳-۳-۹- زیر حوضه ولیان

حوضه آبریز ولیان با مساحت حدود ۸،۸ کیلومتر مربع و محیط ۱۸ کیلومتر از توابع بخش چنار شهرستان ساوجبلاغ و در استان البرز قرار گرفته است.

روستای ولیان واقع در شهرستان ساوجبلاغ در ۱۵ کیلومتری شمال شهرک کوهسار قرار دارد. روستای ولیان از شمال به کوه میانبند و روستای اسکول دره، از جنوب غربی به روستاهای دوزعنبر و آجین دوجین، از شرق به روستای گلین رود و از طرف غرب به روستای توره ده محدود می شود.

شکل (۳-۱۱) موقعیت و فیزیوگرافی (بیشینه و کمینه ارتفاع، شیب، جهت شیب، زمان تمرکز...) زیر حوضه ولیان را نمایش می دهد.



شکل ۳-۱۱- فیزیوگرافی زیر حوضه ولیان

بیشترین ارتفاع در حوضه ولیان ۱۹۸۷ متر، کمترین ارتفاع ۱۴۶۳ متر و میانگین ارتفاع محاسبه شده (معادله ۳) برای این حوضه برابر با ۱۶۰۱ متر است.

بر اساس محاسبات انجام شده، ضریب فشردگی (گراولیوس) (معادله ۲) بدست آمده برای این حوضه ۱/۷ می باشد که نشان دهنده یک حوضه کشیده و طویل است. بنابراین این حوضه از لحاظ سیل خیزی در گروه پر خطر قرار نمی گیرد. زمان تمرکز محاسبه شده در این زیر حوضه معادله ۱ (کرپیچ) برابر ۶۰ دقیقه می باشد. شیب آبراهه اصلی ولیان ۳/۵ درجه با جهت غالب جنوب غربی است. طبق محاسبات انجام شده (معادله ۶) ۳۲٪ حوضه آبریز در شیب بالای ۳۰٪ قرار دارد (علیزاده، ۱۳۸۴).

مقدار نسبت انشعابات محاسبه شده (معادله ۷) در این حوضه طبق رده بندی آبراهه ها برابر با ۳ است (علیزاده، ۱۳۸۴).

برای بدست آوردن تراکم شبکه رودخانه نیاز به طول آبراهه های درجه بندی شده است که طول آبراهه درجه یک ۴۳، طول آبراهه درجه دو ۲۵، طول آبراهه درجه سه ۱۳/۶ کیلومتر و طول آبراهه درجه چهار ۱۲/۵ کیلومتر می باشد و مقدار تراکم شبکه رودخانه ولیان برابر با ۱/۹۵ کیلومتر بر کیلومتر مربع محاسبه گردیده است. طول مسیر آبراهه اصلی از نقطه خروج تا دورترین قله روی خط تقسیم آب برابر با ۱۸ کیلومتر است. با توجه به مطالعه پارامترهای

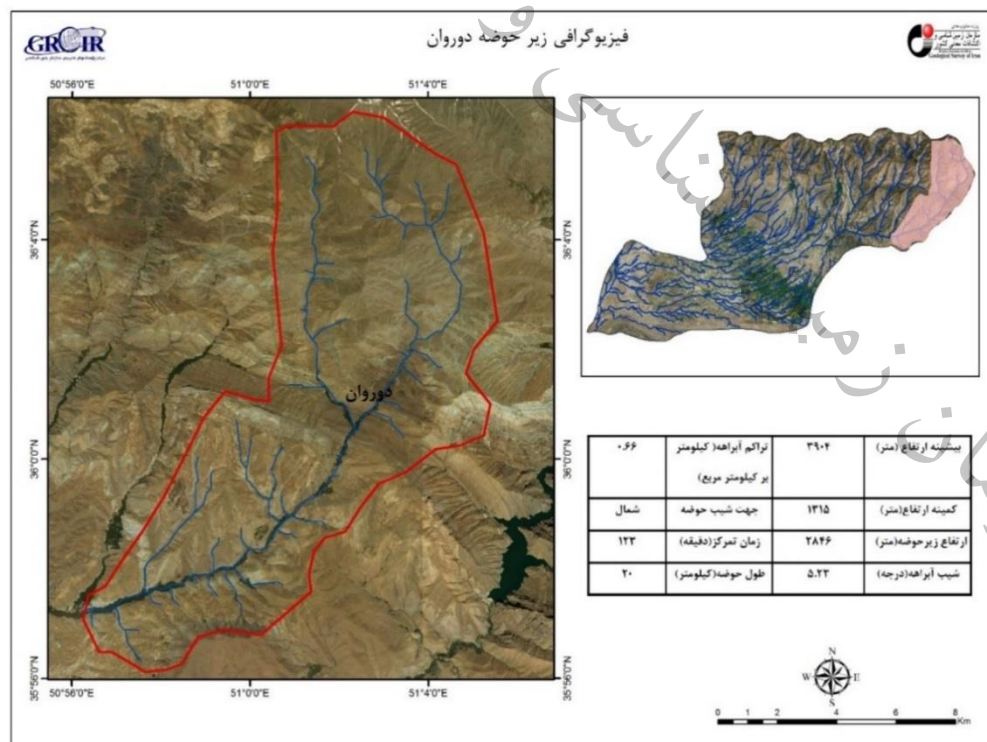
فیزیوگرافی (ضریب گرایلیوس، شیب، زمان تمرکز) هیدرولوژی و زمین شناسی زیرحوضه ولیان، این پهنه از لحاظ سیل خیزی در رده متوسط قرار دارد.

۳-۳-۱۰- زیر حوضه دروان

حوضه آبریز دروان با مساحت حدود ۱۲۴ کیلومتر مربع و محیط ۵۵ کیلومتر در استان البرز و در شهرستان ساوجبلاغ واقع شده است.

روستای دروان در ۲۲ کیلومتری شمال غربی کرج قرار گرفته است. جاده روستای دروان از منطقه باغستان کرج آغاز می گردد و پس از عبور از روستاهای آتشگاه، نوجان و خوارس به این روستای زیبا می رسد. رودخانه ای که از این روستا می گذرد، در تمام فصول سال پرآب است. این رودخانه از تلاقی دو رود به نام گنه روخانه (رودخانه بزرگ) و خورد روخانه (رودخانه کوچک) به وجود می آید و در ادامه پس از عبور از این روستا به روستاهای پایین دست مانند خوارس، بیرانچال و برغان و... می رسد.

شکل (۳-۱۲) موقعیت و فیزیوگرافی (بیشینه و کمینه ارتفاع، شیب، جهت شیب، زمان تمرکز...) زیر حوضه دروان را نمایش می دهد.



شکل ۳-۱۲- فیزیوگرافی زیرحوضه دوروان

بیشترین ارتفاع در حوضه دروان ۳۹۰۴ متر، کمترین ارتفاع ۱۳۱۵ متر و میانگین ارتفاع محاسبه شده (معادله ۳) برای این حوضه برابر ۲۸۴۶ متر است.

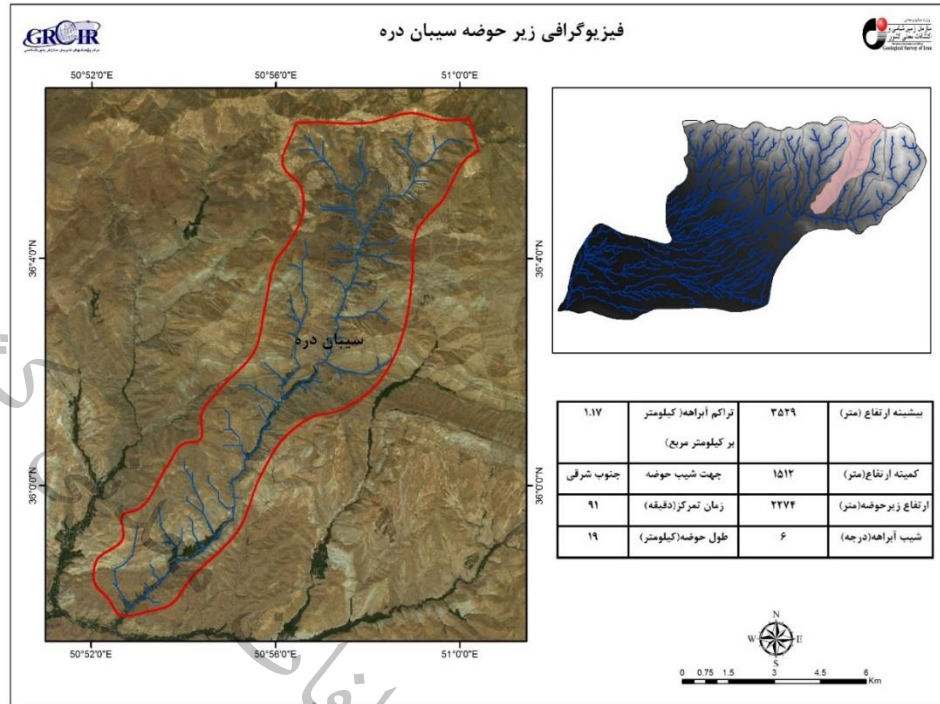
براساس محاسبات انجام شده (معادله ۲) ضریب فشردگی (گراولیوس) بدست آمده برای این زیرحوضه ۱/۴ می باشد که نشان دهنده یک حوضه کشیده و طویل است. بنابراین این حوضه از لحاظ سیل خیزی در گروه حوضه های پرخطر قرار نمی گیرد. زمان تمرکز محاسبه شده در این زیرحوضه معادله ۱ (کریچ) برابر ۱۲۳ دقیقه می باشد. شیب آبراهه اصلی دروان ۵/۲۳ درجه با جهت غالب شمال است. طبق محاسبات انجام شده (معادله ۶) ۷۳٪ حوضه آبریز در شیب بالای ۳۰٪ قرار دارد. نسبت انشعابات محاسبه شده در این زیرحوضه طبق رده بندی آبراهه ها برابر با ۲/۲۹ است (علیزاده، ۱۳۸۴).

برای بدست آوردن تراکم شبکه رودخانه نیاز به طول آبراهه های درجه بندی شده است. طول آبراهه درجه یک ۴۲، طول آبراهه درجه دو ۲۸ و طول آبراهه درجه سه ۱۲ می باشد و مقدار تراکم شبکه رودخانه دروان برابر با ۰/۶۶ کیلومتر بر کیلومتر مربع محاسبه گردیده است که طول مسیر آبراهه اصلی از نقطه خروج تا دورترین قله روی خط تقسیم آب برابر با ۲۰ کیلومتر است. با توجه به مطالعه پارامترهای فیزیوگرافی (ضریب گرایلیوس، شیب، زمان تمرکز) هیدرولوژی و زمین شناسی زیرحوضه دوروان، این پهنه کم خطر است.

۳-۱۱- زیر حوضه سیبان دره

حوضه آبریز سیبان دره با مساحت حدود ۶۷ کیلومتر مربع و محیط ۴۶ کیلومتر در دهستان برغان، بخش چندار، شهرستان ساوجبلاغ، در شمال غرب استان البرز و در رشته کوه های البرز و در شمال غرب شهر کرج و شمال شرق شهر هشتگرد واقع شده است. رودخانه های چشمگیر در کف دره قرار دارد که پس از عبور از روستای ورده به رودخانه برغان منتهی می گردد.

شکل (۳-۱۳) موقعیت و فیزیوگرافی (بیشینه و کمینه ارتفاع، شیب، جهت شیب، زمان تمرکز...) زیر حوضه سیبان دره را نمایش می دهد.



شکل ۳-۱۳- فیزیوگرافی زیر حوضه سیبان دره

بیشترین ارتفاع در زیر حوضه سیبان دره ۳۵۲۹ متر، کمترین ارتفاع ۱۵۱۲ متر و میانگین ارتفاع محاسبه شده (معادله ۳) برای این زیر حوضه برابر با ۲۲۷۴ متر است.

بر اساس محاسبات انجام شده (معادله ۲) ضریب فشردگی (گراولیوس) بدست آمده برای این زیر حوضه ۱/۵ می باشد که نشان دهنده یک حوضه کشیده و طویل است. بنابراین این زیر حوضه از لحاظ سیل خیزی در گروه حوضه های پرخطر قرار نمی گیرد. زمان تمرکز محاسبه شده در این زیر حوضه معادله ۱ (کرپیچ) برابر ۹۱ دقیقه می باشد. شیب آبراهه اصلی سیبان دره ۶ درجه با جهت غالب جنوب شرقی است. طبق محاسبات انجام شده (معادله ۶) ۷۱٪ زیر حوضه آبریز در شیب بالای ۳۰٪ قرار دارد (علیزاده، ۱۳۸۴).

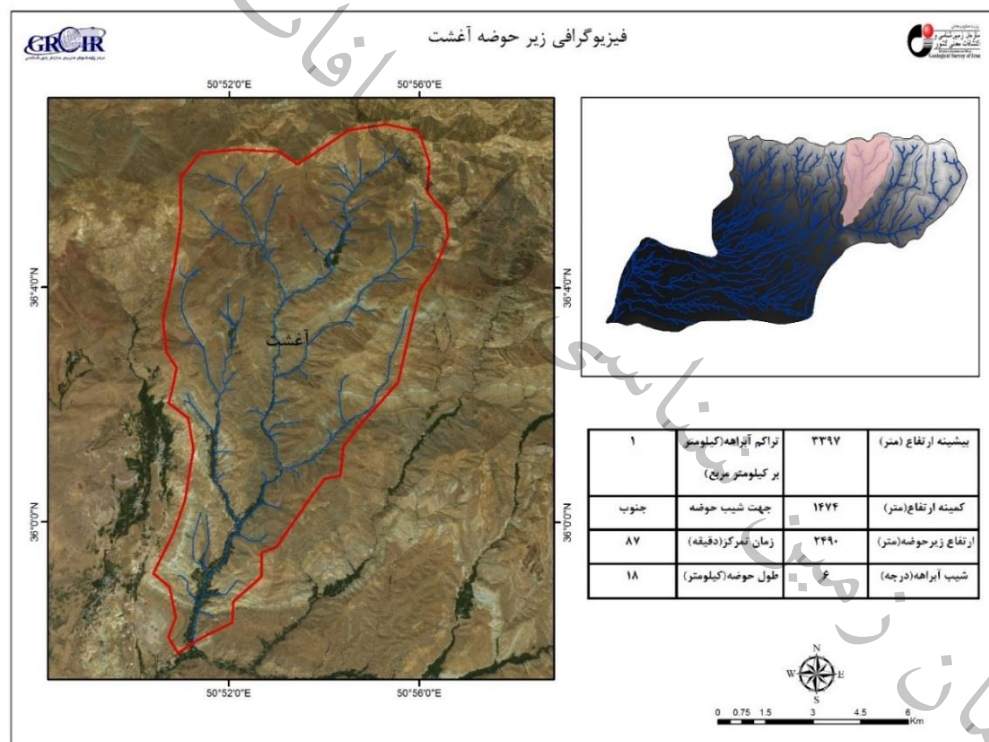
نسبت انشعابات محاسبه شده در این زیر حوضه طبق رده بندی آبراهه ها برابر با ۳/۶۸ است (علیزاده، ۱۳۸۴). برای بدست آوردن تراکم شبکه رودخانه نیاز به طول آبراهه های درجه بندی شده است. طول آبراهه درجه یک ۳۹، طول آبراهه درجه دو ۲۰، طول آبراهه درجه سه ۴ و طول آبراهه درجه چهار ۱۶ می باشد و مقدار تراکم شبکه رودخانه سیبان دره برابر با ۱/۱۷ کیلومتر بر کیلومتر مربع محاسبه گردیده است. طول مسیر آبراهه اصلی از نقطه خروج تا دورترین قله روی خط تقسیم آب برابر با ۱۹ کیلومتر است. با توجه به مطالعه پارامترهای فیزیوگرافی

(ضریب گرایلیوس، شیب، زمان تمرکز) هیدرولوژی و زمین‌شناسی زیرحوضه سیبان دره، این پهنه در گروه زیر حوضه‌های کم‌خطر قرار دارد.

۳-۳-۱۲- زیر حوضه آغشت

حوضه آبریز آغشت با مساحت حدود ۹۱ کیلومتر مربع و محیط ۴۴ کیلومتر در شهرستان ساوجبلاغ در استان البرز قرار گرفته است. روستای آغشت از توابع بخش چنار در شهرستان ساوجبلاغ از استان البرز است. این روستا در دهستان برغان قرار دارد.

شکل (۳-۱۴) موقعیت و فیزیوگرافی (بیشینه و کمینه ارتفاع، شیب، جهت شیب، زمان تمرکز...) زیر حوضه آغشت را نمایش می‌دهد.



شکل ۳-۱۴- فیزیوگرافی زیرحوضه آغشت

بیشترین ارتفاع در حوضه آغشت ۳۳۹۷ متر، کمترین ارتفاع ۱۴۷۴ متر و میانگین ارتفاع دو خط تراز برای این زیرحوضه ۲۴۱۴ متر است. طبق محاسبات انجام شده (معادله ۳) برای بدست آوردن ارتفاع، ارتفاع این زیرحوضه ۲۴۹۰ متر می‌باشد.

بر اساس محاسبات انجام شده (معادله ۲) ضریب فشردگی (گراولیوس) بدست آمده برای این زیرحوضه ۱/۳ می باشد که نشان دهنده یک حوضه کشیده و طویل است. بنابراین این زیرحوضه از لحاظ سیل خیزی در گروه زیرحوضه های پرخطر قرار نمی گیرد. زمان تمرکز محاسبه شده در این زیرحوضه معادله ۱ (کریچ) برابر ۸۷ دقیقه می باشد. شیب آبراهه اصلی آغشت ۶ درجه با جهت غالب جنوب است. طبق محاسبات انجام شده (معادله ۶) ۷۰٪ حوضه آبریز در شیب بالای ۳۰٪ قرار دارد.

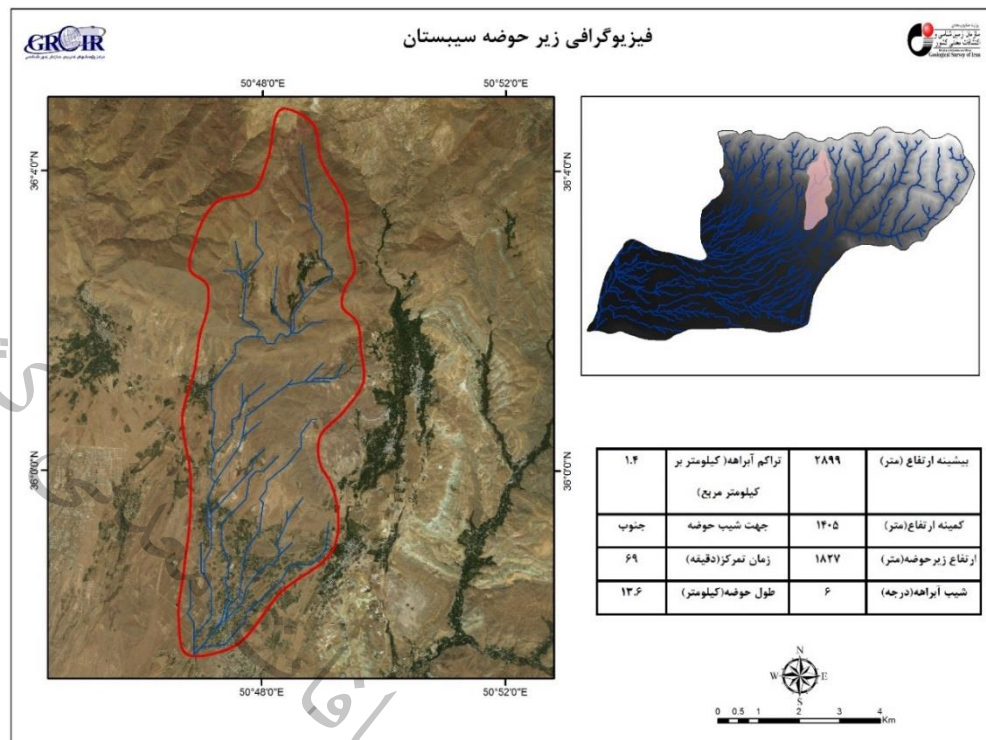
نسبت انشعابات محاسبه شده در این زیرحوضه مطابق رده بندی آبراهه ها برابر با ۲/۲۹ است (علیزاده، ۱۳۸۴). برای بدست آوردن تراکم شبکه رودخانه نیاز به طول آبراهه های درجه بندی شده است. طول آبراهه درجه یک ۴۳، طول آبراهه درجه دو ۲۵، طول آبراهه درجه سه ۱۳/۶ کیلومتر و طول آبراهه درجه چهار ۱۲/۵ کیلومتر می باشد. همچنین مقدار تراکم شبکه رودخانه آغشت برابر با ۱ کیلومتر بر کیلومتر مربع محاسبه گردیده است. طول مسیر آبراهه اصلی از نقطه خروج تا دورترین قله روی خط تقسیم آب برابر با ۱۸ کیلومتر است. با توجه به مطالعه پارامترهای فیزیوگرافی (ضریب گرایلیوس، شیب، زمان تمرکز) هیدرولوژی و زمین شناسی زیرحوضه آغشت، این پهنه در گروه حوضه های کم خطر قرار می گیرد.

۳-۳-۱۳- زیر حوضه سیستان

این زیر حوضه با مساحت حدود ۴۱ کیلومتر مربع و محیط ۳۱/۸ کیلومتر از توابع بخش چنار شهرستان ساوجبلاغ در استان البرز است.

این روستا در شمالی قسمت شهرستان ساوجبلاغ واقع شده است. این روستا از سمت غرب و جنوب غربی به روستاهای وشگین و فشند، از سمت شرق به روستاهای آجین دوجین، ولیان، دوزعنبر، از سمت جنوب به روستای آرده و از سمت شمال به روستای ورکش طالقان مشرف می باشد.

شکل (۳-۱۵) موقعیت و فیزیوگرافی (بیشینه و کمینه ارتفاع، شیب، جهت شیب، زمان تمرکز...) زیر حوضه سیستان را نمایش می دهد.



شکل ۳-۱۵- فیزیوگرافی زیرحوضه سیستان

بیشترین ارتفاع در زیرحوضه سیستان ۲۸۹۹ متر و کم ترین ارتفاع ۱۴۰۵ متر و میانگین ارتفاع محاسبه شده (معادله ۳) برای این حوضه برابر ۱۸۲۷ متر می باشد.

بر اساس محاسبات انجام شده (معادله ۲) ضریب فشردگی (گراولیوس) بدست آمده برای این زیرحوضه ۱/۳۹ می باشد که نشان دهنده یک حوضه کشیده و طولیل است (علیزاده، ۱۳۸۴). بنابراین این زیرحوضه از لحاظ سیل خیزی در گروه حوضه های پرخطر قرار نمی گیرد. زمان تمرکز محاسبه شده در این زیرحوضه معادله ۱ (کرپیچ) برابر ۶۹ دقیقه می باشد. شیب آبراهه اصلی سیستان ۶ درجه با جهت غالب جنوب است طبق محاسبات انجام شده ۲۴٪ حوضه آبریز در شیب بالای ۳۰٪ قرار دارد. نسبت انشعابات نیز طبق رده بندی آبراهه ها در این زیرحوضه محاسبه گردید که این مقدار برابر با ۱/۳۲ است (علیزاده، ۱۳۸۴).

برای بدست آوردن تراکم شبکه رودخانه نیاز به طول آبراهه های درجه بندی شده است. که طول آبراهه درجه یک ۳۴ و طول آبراهه درجه دو ۱۴ و طول آبراهه درجه سه ۹/۹ کیلومتر و طول آبراهه درجه چهار ۰,۰۴ کیلومتر می باشد و مقدار تراکم شبکه رودخانه سیستان برابر با ۱/۴ کیلومتر بر کیلومتر مربع محاسبه گردیده است. طول مسیر آبراهه اصلی از نقطه خروج تا دورترین قله روی خط تقسیم آب برابر با ۱۳/۶ کیلومتر است. با توجه به مطالعه پارامترهای فیزیوگرافی (ضریب گراولیوس، شیب، زمان تمرکز) هیدرولوژی و زمین شناسی زیرحوضه سیستان، این پهنه کم خطر است.

منابع:

- ۱- بررسی خسارت سیلاب، وزارت نیرو، نشریه شماره ۱۶۴-ن، اردیبهشت ۱۳۹۵
- ۲- زارع.م.، ۱۳۹۸، سیل های فروردین و اردیبهشت ۱۳۹۸ و تغییرات اقلیمی در ایران، نگاه ویژه به سیلاب در استان خوزستان.
- ۳- سیل های تاریخی کشور، مهندس مشایخی، جلد اول، نشریه شماره ۳۸، ۱۳۸۰
- ۴- علیزاده.ا.، ۱۳۸۴، اصول هیدرولوژی کاربردی، چاپ هجدهم
- ۵- مشایخی.ت.، ۱۳۸۰، سیل های تاریخی کشور، جلد اول، نشریه شماره ۳۸
- ۶- مشایخی.ت.، ۱۳۷۳، سیل های تاریخی کشور، جلد اول، نشریه شماره ۳۷
- ۷- وزارت نیرو، معاونت امور آب و آبفا، ۱۳۹۵، بررسی خسارت سیلاب، نشریه شماره ۱۶۴-ن.
- ۸- وب سایت موسسه مطالعات و پژوهش های سیاسی
- ۹- وب سایت خبرگزاری دانشجویان ایران
- ۱۰- وب سایت بزرگ و توسعه
- ۱۱- وب سایت مرکز توسعه فناوری آب
- ۱۲- وب سایت علوم جغرافیایی ایران ژئومورفولوژی

13- <http://www.imd.gov.in>

14- Chow, Ven te., Maidment., D, Mays, L, (1988), "Applied Hydrology" MC Graw-Hill Book Company

15- Singh, V. P., 1996, Hydrology of disasters, Water science and technology library Vol 24, Kluwer academic publishers.

16- USGS Flood Information
<http://water.usgs.gov/osw/programs/floods.html>

17- <https://www.isna.ir>